

DECEMBER
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

Registered by Australia Post — Publication No. VAR 0663

ZA ČUDA hitro je minilo leto. Zdi se mi, da sem komaj začel ta letnik, že ga zaključujem z božično številko, ki mora v nekaj dneh med bralce. Z novembrsko sem grdo zakasnil, dasi ne po svoji krivdi. Zato pa sem decembrsko začel takoj po izidu prejšnje, da nadoknadim zamujeno in me ne ujame čas. Še tako se bojim, da pred prazniki MISLI ne bodo prišle v vse hiše. Pa naj ustavi pošto še kaka običajna predbožična stavka in bo tiskovina gotovo potisnjena v kot za popraznično razpečavanje . . .

Naj se ob koncu letnika iskreno zahvalim vsem sotrudnikom, ki ste našemu mesečniku pomagali do pestre vsebine. Zahvala tudi vsem, ki ste MISLIM ostali zvesti tako z branjem kot tudi z naročnino in seveda dodanim darom Tiskovnemu skladu v spomin na pokojnega urednika p. Bernarda. Brez teh darov bi naš list ne zmožal vedno večjih stroškov, tako pa smo jo srečno primahali do konca letnika in upamo nadaljevati svojo pot v novi, že petintrideseti letnik. Kar dolga doba za izseljensko glasilo.

Taj številki je poleg koledarja 1986 v sredini dodana tudi kuverta z že tiskanim naslovom MISLI. Naj vse spomni na naročnino in olajša odpošiljko. Nekateri že dolga leta na to pozabljajo. V novem letu pa bodo MISLI žal prisiljene pozabiti nanje, če še zdaj ne bo odziva.

— Urednik in upravnik

Slika na platnicah: Ni slovenske cerkve brez jaslic. Tele krasé za božič velesovsko cerkev na Gorenjskem.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 8.— dol., drugega 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj samo 10.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.—dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.—dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110

OB SLOVESU

Merrylands, N. S. W., 8. decembra 1985

Dragi slovenski rojaki v Avstraliji!

Skoraj dva meseca sem preživel med Vami. Srečavali smo se v cerkvah, po društvih in, kolikor je bilo pač mogoče, tudi po Vaših domovih. Povsod ste naju s patrom provincialom toplo sprejeli, zlasti kot zastopnika in poslanca Cerkve v domovini. V velikem številu ste se zbirali k bogoslužju in pogovoru. Drug drugemu smo prihajali naproti v veri svojih staršev in s prijazno slovensko besedo. Pripovedovali ste o svojih začetnih težavah ob priselitvi, o prijateljih, ki so Vam prvi ponudili roko v pomoč, zlasti o slovenskih frančiškanih, ki so Vam bili kakor oče in mati obenem.

Videl sem Vašo vero in poštenje — doto, ki ste jo prinesli zdoma. Videl sem sadove Vaših pridnih rok in vsakovrstnega prizadevanja.

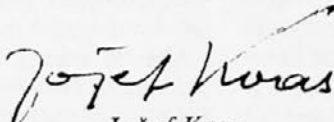
Od odhodu iz Avstralije bi Vam za vse to rad dal priznanje in izrazil toplo zahvalo.

Pred nami so božični prazniki. Pater provincial jih bo preživel med Vami, jaz pa odhajam domov. V domovino bom ponesel najlepše vtise, pa tudi Vaše pozdrave.

Za božične praznike Vam iskreno želim, da bi na prav poseben način doživeli slovenski božič: bližino Boga — v svojem srcu, v družini in v vseh slovenskih skupnostih, pravtako pa tudi obilo človeške toplote in ljubezni.

V svoje novoletne načrte pa gotovo vključimo, da bomo vsi zvesto ohranjali slovensko dediščino: *v e r o* in *m a t e r i n* j e z i k .

Vse Slovence in vse, ki ste po družinskih ter prijateljskih vezeh združeni s Slovenci v Avstraliji, toplo pozdravljam in se za vse gostoljubje iz srca zahvaljujem.

+
Jožef Kvas
ljubljanški pomožni škof

božje

misli
in
človeške

LETNIK

34

ŠT. 12

DECEMBER

1985

VSEBINA:

- Ob slovesu — Pismo g. škofa
Jožefa Kvasa — stran 321
- Sveta noč — legenda
— Selma Lagerlöf — stran 322
- Povila ga je v plenice
in položila v jasli . . .
— Ferdinand Prat — stran 323
- Domači običaji
po svetem večeru
— Božidar Bajuk — stran 325
- Zaposlitev mladine
— A. L. Ceferin — stran 328
- P. Bazilij tipka . . . — stran 330
- Izpod Triglava — stran 332
- Božja beseda — Kaj pa je novega
povedal? — P. Ciril — stran 334
- STENSKI KOLEDAR 'MISLI'
— šteto za strani 335 — 338
- Lepo ga iztrgaj in obesil!
Izpod sydneyjskih stolpov
— P. Valerijan — stran 340
- Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barklay
— stran 342
- Naše nabirke — stran 342
- Stare jasli — pesem
— M. H. — stran 343
- V srečo svete noči — pesem
— M. Jakopič — stran 343
- Adelajdski odmevi
— P. Janez — stran 344
- Z vseh vetrov — stran 346
- Kotiček naših mladih
— stran 348
- Križem avstralske Slovenije
— stran 349
- Saturday School of Modern
Languages — A. L. C. — stran 349
- Dajmo si duška: smeh je zastoj
— pravijo doma — stran 362

SVETA NOČ

SELMA LAGERLÖF

NEKOČ je bil mož in ta mož je odšel v temno noč ognja iskat. Od kočje do kočje je šel in potrkal na vsaka vrata: "Ljudje božji, pomagajte mi!" je prosil. "Žena mi je pravkar rodila in zakuriti moram, da se ogrejeta mati in dete."

A bilo je pozno v noč in vse je spalo. Nihče se mu ni oglasil. Mož je hodil in hodil. Naposled je v dalji zapazil svit ognja. Krenil je v tisto smer in videl, da gori na planem. Trop belih ovac je spal okrog in star pastir je sedel poleg ter pazil na čredo.

Ko je prispel mož do drobnice, je zagledal tri velike pse, ki so spali pastirju pred nogami. Ob njegovem prihodu so se vsi trije zbudili in na široko odprli gobce, kot da bi hoteli lajati. Vendar ni bilo slišati glasu. Mož je videl, kako se jim je ježila dlaka na hrbtu, videl, kako so se jim v svitu belo bleščali ostri zobje in kako so planili na denj. Začutil je, kako ga je eden popadel za nogo, da je drugi hlastnil po roki, da mu je tretji obvisel na vratu. A čeljusti in zobje jih niso poslušali in možu se ni nič zgodilo.

Tedaj je hotel dalje, da bi si vzela, česar je potreboval. Ali ovce so ležale tako na tesno druga poleg druge, da ni mogel naprej. In mož je stopal živalim po hrbtéh do ognja. In ne ena se ni zganila, ne ena prebudila.

Že je mož domala pri ognju, ko je pastir pogledal. Bil je čemerren starec, osoren in trd do vseh ljudi. Ko je videl neznanega človeka, je prijel za dolgo, ošiljeno palico, ki jo je navadno držal v roki, kadar je pasel, ter jo zalučal v moža. Palica je letela naravnost proti njemu, a preden ga je zadela, se je ognila in odbrnela mimo, daleč prek ravni.

Mož je stopil pred pastirja in mu dejal: "Priatelj, pomagaj mi! Daj mi ogorek ognja! Žena mi je rodila, zakuril bi rad, da se ogrejeta mati in dete."

Pastir bi bil najrajši rekel ne. Ko pa se je spomnil, da tujcu psi niso mogli škodovati, da ovce niso bežale pred njim in da ga palica ni podrla, ga je obšla tesnoba in ni si upal zavrniti prošnje. "Vzemi, kolikor ti je treba!" je dejal. Toda ogenj je bil že skoraj ugasnil, polen pa ni bilo več in tudi vej ne, samo velik kup žer-

javice je še tlel. Lopatice ali žerjavnice pa tujec tudi ni imel, da bi bil mogel odnesti žareče ogorka. Pastir je to videl, pa je drugič rekel: "Vzemi, kolikor ti je treba!" Bil je vesel, da mož ni mogel odnesti ognja. A glej: tujec se je sklonil, nabral z golo roko živih ogorkov in si jih zdeval v plašč. In ogorki mu niso opekli rok, mu niso osmodili plašča, odnesel jih je kakor orehe ali jabolka.

Ko je hudobni pastir to videl, se je začudil v srcu, češ kakšna noč je neki to, da psi ne grizejo, da se ovce ne plaše, da palica ne pogaja in ogenj ne osmodi. Poklical je tujca nazaj in mu dejal: "Kakšna noč je to in kako da so vse reči usmiljene do tebe?"

"Če sam ne vidiš," je odvrnil mož, "ti jaz ne morem povedati." In hotel je iti svojo pot, da bi zanetil ogenj ter ogrel ženo in otroka.

Pastir pa si je mislil: "Ne pustim te izpred oči, preden ne izvem, kaj vse to pomeni." Vstal je in šel za njim, prav do kraja, kjer je prebival. Tedaj je videl, da tujec niti kočje nima, ampak da mu ležita žena in otrok v skalnati votlini, kjer ni bilo drugega ko gole, mrzle stene. Pastir je pomislil, da bi utegnil ubogi nedolžni črviček zmrzniti. In čeprav je bil trdega srca, ga je vendarle ganilo in sklenil je pomagati. Snel si je torbo z rame, vzela iz nje mehko belo jagnjičevino in jo dal tujcu, da bi položil otroka nanjo.

A kakor je pokazal, da je tudi v njegovem srcu prostora usmiljenju, so se mu odprle oči: videl je, česar dotlej ni mogel videti, in slišal, česar dotlej ni mogel slišati. Okoli njega je stala gosta množica angelcev s srebrnimi krili. Vsak je imel gosli v rokah in vsi so na glas prepevali, da se je nocoj to noč rodil Zveličar, ki bo svet odrešil.

Tedaj je pastir spreumel, zakaj so bile tisto noč vsele vse stvari in niso mogle nikomur škodovati. Angeli pa so stali ne le okrog njega – vsepovsod jih je videl. Sedeli so tudi v votlini, sedeli po hribu in letali pod nebom. V gostih trumah so prihajali po poti, se gredoč ustavljali in se ozirali na dete.

Na vse strani je donelo veselo vriskanje in petje in sviranje. In vse to je videl pastir v temni noči, ko ni mogel drugače nič razločiti. Od veselja, da je spregledal, se je zgrudil na kolena in hvalil Boga.

**OBILICO BOŽJIH MILOSTI ZA PRAZNIKE MIRU IN BLAGOSLOVA V NOVEM LETU
VAM ŽELE VAŠI DUŠNI PASTIRJI, SESTRE IN POSINOVLJENI MISIJONARJI!**

POVILA GA JE V PLENICE IN POLOŽILA V JASLI

IZŠLO JE POVELJE

Kot vsi veliki upravniki je imel tudi cesar Avgust strast za statistike. Odkar je postal cesar, se je ubadal z zemljiško knjigo vsega cesarstva, ki jo je bil začel Julij Cezar: velik trud, ki je zahteval petindvajset let dela. V treh različnih štetjih je natančno ugotovil število vseh rimskih državljanov, razpršenih po vsem svetu in rezultat zapisal v svoj življenjepis. Ob njegovi smrti so našli z njegovo roko napisano spomenico, ki je vsebovala seznam cesarskega bogastva, število rimskih in zavezniških vojakov, stanje davkov in javnih dohodkov, nujne izdatke in darove.

Da jarem popisovanja ni bil za podjarmljene narode pretežak, je Rim skrbno spoštoval krajevne navade in se prilizoval čustvom letéh. Občasno štetje v Egiptu je vsakih štirinajst let vodilo vse državljane v kraje, od koder so izhajali. Ta način popisovanja je imel dve prednosti: bil je v skladu z narodnimi navadami in nekoliko je zmanjšal šibo izseljevanja, ki je izpraznjevalo podeželje.

Znano je, da so isti način popisovanja uporabljali tudi v drugih deželah, in naravno je, da so prav tako ravnali v Palestini že pri prvem štetju. To je razlog, da je moral Jožef v Betlehem, mesto svojih prednikov. Marija ga je spremljala, ker je bila Davidova potomka, ali pa, da se ni na predvečer poroda ločila od svojega moža.

NA POTI

Jožef in Marija sta se napotila proti Jeruzalemu. Zelo dolgi so se morali zdeti svetima romarjema štirje dnevi v najhujši deževni dobi, posebno še zaradi stanja, v katerem se je nahajala Marija.

Jeruzalem ni od Betlehema oddaljen dosti več kot deset kilometrov. Za hip sta mogla romarja opazovati obe mesti z vrha griča, ki ju loči.

Za njunim hrbtom je razkazovalo glavno mesto čudovitost svojih novih zgradb: templja z zlato streho, ki je žarela pod sončnimi žarki, dolgih stebrišč ob straneh in dalje razkošne Herodove palače, obdane od visokih stolpov.

Pred njima pa so čepele ponižne betlehemske bajte vzdolž vzpetine, ki se začenja v osrednjem masivu judovskih gorá. Zrak je tukaj tako prosojen, da se človeku zdi, da se bo mogel z rokami dotakniti Betlehema;

vendar je treba, preden dospeš v Betlehem, preiti še dve globoki soteski.

Bila je zima. Zima v teh krajih ne pomeni smrti narave. Če zgubita trta in smokev listje in postane blede barva oljke še bolj žalostna, razveseljujejo gozdiči vedno zelenih dreves pokrajino; preproga rastlin, ki jih hrani jesensko deževje, pokrije griče in v najbolj zavetnih krajih se odpro zgodnji cvetovi. Sneg — kadar pade, kar je redko — obleži zelo malo časa in slana — mnogo bolj redka — traja še manj. Vendar občuti revno ljudstvo v svojih slabo zaščitenih kočah mraz zimskih noči zelo v živo.

V BETLEHEMU

Jožef je brez dvoma imel sorodnike ali znance v Betlehemu. Zakaj ni šel potrkat na njihova vrata?

Na Vzhodu pri nobeni hiši ne zapró tujcu, in mnogo manj prijateljem ali sorodnikom. Betlehemski občani tudi niso bili pošasti. Govori se o navalu tujcev,

ki so se prišli popisat, a naj bi bil ta še tako velik, vedno bi se našel prostor za tako malo zahtevna gosta. Pomislimo na ogromne množice, ki jih je Jeruzalem sprejemal med velikonočnimi prazniki. Pojasnitev uganke je treba iskati kje drugje.

Tedanje hiše so morale biti zelo podobne današnjim hišam palestinskih mest: en sam prostor, ki služi istočasno za sprejemnico, kuhinjo, jedilnico in spalnico za vso družino, in včasih še za hlev domačim živalim, katerim je namenjen posevni prostor blizu vhoda. Ko pade noč, razprostrejo po tleh lahke žimnice ali preproste preproge: to je postelja, v kateri spijo oblečeni in na kupu hišni gospodarji in njih slučajni gostje, medtem ko svetilka slabotno brli. Za Evropejca ni večjega mučeništva kot ta neprestana nagnetenost ob morda prijaznih, a pogostejše radovednih pogledih, kadar se ni mogoče zateči na terasaste strehe.

Gostoljubje te vrste bi mogla najti Jožef in Marija v katerikoli vaški hiši. A zdi se, da zanj nista prosila, vsaj evangelij ne govori nič o tem. V stanju, v kakršnem je bila tedaj Marija, sta bolj kot udobje iskala samoto.

Ker je bil Betlehem zelo prometni kraj, je stalo na njegovem skrajnem vzhodnem koncu, nekoliko zunaj vasi, gostišče. Tam so se ustavljali, preden so se napotili v judovsko puščavo, ali potem, ko so prišli iz nje, tujci, ki so prihajali iz dežele Filistejcev, da so prekorčili Jordan, in tisti, ki so potovali v nasprotno smer.

Stara gostišča, podobno modernemu počivališču karavan, je bilo pravokotna zgradba, obdana od visokih zidov in le z enim vrati, brez drugih odprtih. Potniki in tovorna živina so bili vedno gotovi, da bodo našli tam vodo in zavetje, kjer bodo prenočili.

Živali so se utaborile pod milim nebom na osrednjem dvorišču. Ljudje so se spravili v neke vrste ograde na eni ali več straneh velike kvadratne dvorane. Zunaj te so bile običajno male sobe, ki so jih dajali za skromno ceno v najem.

Tam sta Jožef in Marija upala najti željeno samoto. A vse sobe so bile zasedene, skupna dvorana je pa nudila več nevšečnosti kot zasebne hiše in še hujše. Tako zanju ni bilo mesta v prenočišču.

V VOTLINI

Tedaj sta odkrila — ali pa so jima pokazali — eno tistih naravnih votlin, tako pogostih v apnenčastem terenu Judeje, v katerih iščejo domačini zavetje za svojo živino in kjer se včasih sami nastanijo. Vsa oprema v votlini so bile prenosne jaslji, viseče s stene, ali stoječe na tleh, da so sprejemale krmo za živino.

Ko sta bila tam, se ji je dopolnil čas poroda. In porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jaslji.

Hlev! Jasli! Ta, ki je hotel postati nam podoben, da bi imel večje sočutje z našo revščino, se ni samo z nami izenačil, marveč se je ponižal daleč pod nas.

Marija ne potrebuje pri porodu nobene pomoči. Sama vzame pravkar rojenega, ga zavije v plenice in ga položi z lastnimi rokami v jaslji.

PASTIRJI

V prav tistem kraju pa so pastirji prenočevali pod milim nebom in bili na nočnih stražah pri svojih čredah.

V Palestini so bile črede ovac in koz, ki so jih puščali vse leto v neobljudenih krajih. To so bile tako imenovane puščavske črede.

Judovska puščava ni ležala daleč od Betlehema: pet ali deset kilometrov proti vzhodu preneha civilizacija. V tistih samotah slabotnega rastlinja so puščavski pastirji vzdrževali svoje črede, pozimi prav tako kot poleti. Pogosto so se združevali, da so branili črede proti upadom tatov in pred napadi divjih zveri. Kadar se je obetala mrzla noč, so jim poiskali zavetje v votlinah ali pod skalnimi napuščmi, v nujnem primeru pa so se približali najbližjemu zaselku.

To vrsto ljudi so pobožni Izraelci zelo zaničevali. Ker so živeli kot selilci in skoraj kot divjaki, daleč od templja in sinagog, jim je bilo nemogoče izpolnjevati verske predpise. Puščavski pastirji so bili predvsem na glasu, da niso bili zelo spoštljivi do tuje lastnine. Farizej ni upal kupiti mleka ali volne od katerega teh, to pa iz strahu, da ne bi sodeloval pri tatvini. Bili so izenačeni s cestnarji in njihovo pričanje pred sodiščem ni bilo veljavno.

Vendar so bile med temi robateži in od usode zapuščenimi ljudmi tudi poštene duše in čista srca. Njim je veljal prvi klic otroka v jasli, ki se je ponižal in postal majhen, da bi k sebi pritegnil majhne in ponižne.

Skupina teh ubogih ljudi je tedaj taborila nedaleč od Betlehema, na meji med puščavo in naseljem. Povedali so čuli kar po vrsti vso noč.

Kakšno iznenadenje in kakšen strah, ko jih je nadomaj obsijala svetloba in se jim je prikazal angel, ki jim je rekel: "Ne bojte se! Zakaj, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: rodil se vam je danes v Davidovem mestu Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bo znamenje: našli boste dete, v plenice povito in v jaslji položeno."

Samo znamenje je bilo premalo, da bi odkrili pravkar rojenega; angel je moral kako natančneje opisati kraj rojstva. A ko ga bodo našli, bo to znamenje, ki jim ga je dal, zadosti, da bodo rojenega ločili od vseh drugih, in ga prepoznali.

Komaj je angel nehal govoriti, se mu je pridružila množica nebeških duhov, ki so zapeli pesem upanja:

"Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so Bogu po volji. . ."

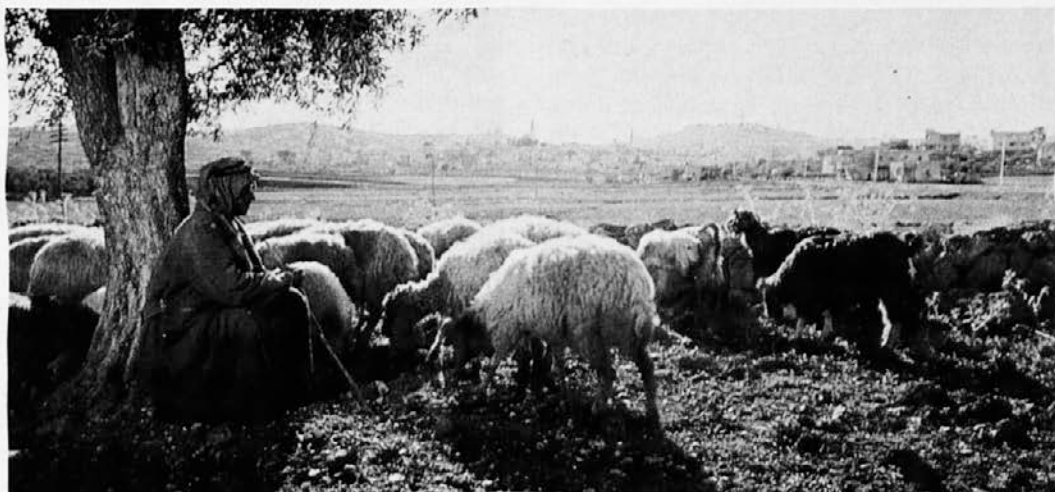
Angeli so izginili v trenutku, prav tako kot so se bili prikazali.

Ko so se pastirji nekoliko opomogli od strahu, so se zedinili v sklepu. "Pojdimo," so rekli, "v Betlehem in pogledimo čudež, ki se je pravkar zgodil in ki nam ga je Gospod razodel!"

*Tisti, ki niso bili nepogrešljivi pri čredah, so pohite-
li v Betlehem, da bi videli čudežnega otroka, o katerem
so bili angeli peli.*

*Prišli so tja in našli Marijo, Jožefa in dete, v jasli
položeno. Ko so to videli, so povedali, kar jim je bilo
o tem detetu rečeno. In vsi, ki so slišali, so se čudili
temu, kar so jim povedali pastirji.*

FERDINAND PRAT

Današnji pastir betlehemskih poljan

Domači običaji po svetem večeru

KADAR mi misli obstanejo pri današnjih najrazličnejših duhovnih in gospodarskih krizah, ki tarejo ves svet, mi vstajajo spomini na mlada leta, recimo tam iz dobe v začetku našega stoletja. In vsakokrat pridem do spoznanja ter zaključka, da so takrat ljudje "imeli več časa za Boga" in so prav zato na splošno živeli v mnogih ozirih vse srečnejše življenje. O tem sem popolnoma prepričan.

Nekdaj smo doživljali dobo od bedenega dneva pred svetim večerom pa vse do praznika svetih treh kraljev kot "en sam praznik" – pač naš božič. Seveda so bili vmes tudi navadni delavniki! A bili so nekakšna "prekinitev" prazničnemu razpoloženju. Ali se ne zdi, da je danes prav narobe? Ali niso danes, v tej naši zagnani ihti suženjske potrošniške zaposlenosti, postali praznični dnevi tisti, ki nam "prekinjajo" delavnike?

In odkod vse to!? – Samo zato, ker danes "ni

več časa"! Treba je delati; naperjati vse sile – za napredek; treba je vedno več in večjega ugodja – za katerega pa koncem vseh koncev tudi "ni več časa", da bi ga uživali. Treba je pač reševati krizo za krizo . . .

Zato mi danes ob vsem tem prihajajo na um Župan-
čičeve besede, ko nam poje:

**Vendar, mornar, ko je najvišji dan,
izmeri dalje in nebeško stran.**

Potrebno je, da včasih postojimo, se ozremo nazaj na že prehojeno pot in se razgledamo – za naprej.

Tako je tudi prav, da se ob današnjem zamotanem življenjskem tempu, ki nas vedno bolj uklepa v tostranstvo, povprašamo, kaj bi se dalo storiti, da bi mogli pod našim domačim krovom, pa tudi v našem ožjem in širšem družabnem okolju naše skupnosti, ki nas povezuje v slovensko "božjo družino" – v čim večji meri obnavljati, ohranjati in gojiti vsaj tisto

notranjo svetost in blaženost božičnega razpoloženja, ko že za nekdanje zunanje oblike — ni več časa.

SVETI DAN IN BOŽIČNA OSMINA

Sveti večer je za nami. Odpočili smo se tudi že od bedenja za polnočnico. Sveti dan je. Jutri bo Štefanovo, potem Janezovo; nato pride dan sv. nedolžnih otročičev — tepežni dan; in prišlo bo še "staro leto" — Silvestrovo ter končno Novo leto. Vmes bo padla še nedelja v božični osmini, ki nas spomni na sveto Družino. Sami praznični dnevi, čeravno ne več vsi združeni z delopustom (razen, kdor ima počitnice in če jih seveda preživlja doma). Pa vendar — nad vsemi plava duh božičnega razpoloženja, na katerega nas doma spominjajo jaslice. Poleg liturgičnih obredov, ki jih opravlja Cerkev v svojem bogoslužju, pa jim življenjsko pestrost poudarjajo prelepi in predragoceni domači verski običaji. Ne moremo se tu spuščati v vse njihove podrobnosti. Danes ob tako pomnoženi in pospešeni zaposlenosti marsikaj — tone v pozabljene.

Samo na kratko si hočemo priklicati v spomin najvažnejše značilnosti v praznovanju posameznih prazničnih dni. Z majhno mero dobre volje in notranje gorečnosti nam iz njih pač ne bo težko povzeti poglobitve elemente, ki bi jih mogli prilagoditi tudi današnjim okoliščinam ter jih gojiti pod našim domačim krovom, v našem ožjem družinskem in družabnem krogu.

SVETI DAN

Liturgični obrednik ga praznuje s tremi mašami: s polnočnico ali angelsko mašo, z zorno ali pastirsko mašo in pa z dnevno ali veliko mašo.

Svoje čase je bila splošna navada, da so verniki — pač v mejah možnosti — bili pri vseh treh mašah ali pa vsaj pri dveh. Navadno je polnočnici sledila takoj zorna maša. Saj je bilo tako prijetno in blagodejno doživljati božično skrivnostno razpoloženje ob naših večno lepih in zares tako "naših" božičnih pesmih! Koliko preproste iskrenosti in domišljije je v naših ljudskih pesmih! In kaj razkošnega ter dragocenega umetniškega skladstva je nakopičenega v naših božičnih umetnih skladbah!

Sveti dan naj bo v družini med najlepšimi d o m a č i m i p r a z n i k i ! Po hiši je še razlit vonj po sinočnjem kadilu. Božično jutro je — v jaslicah je lučka. Prevzema nas srečna zavest: božje Dete Jezus je — med nami! . . .

Naša najsvetejša naloga za sveti dan bodi: poskrbeti, da bo danes doma prijetno in veselo; da nas bo doma zadrževala praznično, belo pogrjnena miza s potico in poprtnjakom; da nas ne bo nikamor mikalo izpod domačega krova in ven iz ožjega domačega ali družinskega okolja!

Zbiramo se tudi danes ob jaslicah in naše skupne družinske molitve ob njih naj zopet spremlja božična pesem! Mnogo je tudi že danes domov, ki si morejo navijati božične plošče ali igrati božične pesmi na kaseti. Potrudimo se z vso dobro voljo ter iznajdljivostjo, da bodo zlasti naši mali in mladi danes doma med nami veseli, v prazničnem božičnem razpoloženju in v iskreni domači povezanosti! Seveda naj se to veselje ne sprevrča v sodobno hrupno veseljačenje! Menda bo tudi vsakdo priznal, da n.pr. danes tudi za najbolj goreče in vnete nogometne ni dan za brcanje žoge, naj bo na igrišču ali pa na cesti pred hišo.

Bili so časi, ko je sveti dan veljal za strogo intimen domač praznik. Kdor je na ta dan hodil na obiske drugim, je po ljudski sodbi zaslužil "šilo v zadnjo plat". Za obiske so bili določeni dnevi s Štefanovim dalje. Žal se danes s Štefanovim že domala povsod začinja vrsta vsakdanjih delavnikov. In tako bomo morali pač naše medsebojne božične obiske med sorodniki in prijatelji opraviti — če treba — na sam božič. Bomo pa vsekakor vztrajali pri ohranitvi svetostnega, prazničnega razpoloženja. Na noben način se mi ne zdi primerno iskati na ta dan "razvedrila" v kakršnih koli že zabaviščih. Nekaj povsem drugega so seveda n.pr. skupne božičnice v naših družabnih skupnostih.

ŠTEFANOVO

Dan 26. novembra je praznik prvega Kristusovega mučenca sv. Štefana. Nekdaj je bil to dan božičnih obiskov, ker je bil zapovedan praznik z delopustom. Hodili smo si voščiti praznike, ogledovat jaslice in poskušati potice. Bil je tudi delopust za posle in pa priložnost za "voščiti" — za snubljenje in sklepanje svatovščine. Vkljub odpravi zapovedanega praznika so ljudje še vedno hodili in še hodijo k maši. Saj je to danes še marsikomu mogoče, ko imamo večinoma možnost tudi za večerno mašo.

ŠENTJANŽEVO

Dan 27. decembra je god Jezusovega najljubšega apostola sv. Janeza. Dan je že od nekdanj veljal za velik in pomemben praznik. Pri fari so blagoslavljali vino — šentjanževca. In ko ga je gospodar prinesel domov od maše, ga je vsakdo od domačih dobil požirek. Veljal pa je poslej tudi za obredno pijačo, kot napitek pri domačih slovesnostih: pri krstih, porokah, godovih, obiskih, slovesih ipd. Menda bi ne bilo težko, da bi v dogovoru z našim dušnim pastirjem skušali to prelepo navado obnoviti in ohranjati, recimo, na naših skupnih božičnicah! Saj že ime samo — na žalost tone v pozabo . . .

SVETI NEDOLŽNI OTROČIČI

Tepežni dan je bolj poznan. Spominja nas 28. de-

cembra na prve nedolžne otroške mučeniške žrtve ob Herodovem krutem iskanju novorojenega Odrešenika.

Dva elementa sta združena v tem prazniku. Prvi je omenjeni spomin na nedolžne otroške žrtve v Betlehemu, odtod simbolično tepežkanje. Drugi pa ima smisel voščila za srečo in blagoslov v novem letu. Dokaz temu je navada, da so s palico ali korobačem, ponekod spletenim iz osmerih vrbovih šibic, udarjali tudi po drevju in živini, želeč tako priklicati božji blagoslov; navada, ki jo je Cerkev prilagodila sebi iz poganskih obredov naših prednikov.

Otroci so ta dan hodili "tepežkat". To je pač bil – in naj bi tudi vnaprej ostal – njihov dan! Tepežkanje je obsegalo voščilo z udarci, ki jim danes od starega deda navzdol ni bil nihče odvzet. In temu je seveda moralo slediti za tepežkarje obdarovanje.

Posebna navada je tudi, da tisti, kdor zarana prvi vstane, hiti okoli domačih in jih po vrsti tepežka z besedami: "Šip - šap! – Reš'te se! Reš'te se! – Da bi dblgo živeli in enkrat v nebesa prišli! . . ." Morda bi našim malim predali in zapustili tudi tole običajno pesmico v zvezi s tepežkanjem:

**Pametva, pametva (to pomeni: tepežni dan)
dan's je naš dan!
Daj nam kaj, daj nam kaj,
če si kristjan!
Košček potice,
krajcar al' dva.
Oče v nebesih
naj žegen ti da!**

Brez dvoma je to veselje, za katerega bi tudi danes naših malih ne smeli prikrajšati. Seveda jim bomo pa pravočasno preje razložili obojni pomen praznika in njegovih navad.

STARO LETO

Približal se je "drugi sveti večer" – starega leta dan in po koledarskem svetniku imenovan tudi Silvestrovo. Brezčutni in neizprosn "Čas" je vsakemu obrnil list v koledarju življenja, popisan z veselimi in srečnimi, pa tudi žalostnimi in trpljenja ter preizkušenj polnimi dogodki.

Da, staro leto je tudi – svet dan! In najmanj, kar upravičeno danes Bog od nas pričakuje, je prav gotovo to, da se bomo vsaj nocoj za hip pridružili izmed deseterih ozdravljenih gobavcev tistemu, ki se je Jezusu zahvalil za prejeto dobroto. Ali nam ne naroča notranji glas, da se moramo tudi mi danes Bogu zahvaliti za vse prejete milosti preteklega leta? In – četudi bi morda bilo grenkih in trpkih preizkušenj več kot pa sladkih doživetij: vse – tudi grenke in težke dogodke nam je Bog v svoji dobroti dal prestati in preživeti.

M. Gaspari: Tepežkanje

Nujno nas tedaj kliče vest, da se Bogu pohitimo zahvaljevati v Njegov hram k zahvalni maši ali drugi prigodniški cerkveni slovesnosti; ali pa da mu izraze svoje hvaležnosti izkažemo tudi in vsaj doma v skupni družinski molitvi pri jaslicah. Saj bomo, kakor za sveti večer, tudi nocoj naš dom zopet pokadili in poškopili. Pri vsem tem bo še dovolj časa za zabavo in pošteno veselje, da "pričakamo novega leta". Ali bi ne bilo žalostno, da, kar poniževalno za nas, ko bi se predajali ta večer zgolj kričečemu zabavanju in veseljačenju ter iskanju golega utešenja vseh vrst uživaželjnosti? In bi naš morda Novo leto našlo – omotične, pijane? . . .

NOVO LETO

Nekoč je bilo v navadi, da se je za Novo leto vsakdo podvihal, da se zarana čimprej umije v sveži vodi. Med domačimi v družini, med svojci, sosedi, prijatelji in znanci si pristrčno voščimo srečo in božji blagoslov. Starejši so včasih mlajše v novoletnem jutru potegovali za ušesa in jim med voščili povedali kakšno zanje posebno pomembno opozorilo.

In zopet velja, da je novoletni dan praznik domače ali vsaj ožje družinske skupnosti. Družina ga je nekdanj skušala preživeti pod domačim krovom ali med ožjimi svojci ter prijatelji.

Nikakor pa ne pristoja, da bi si na ta dan iskali utehe po kričečih zabaviščih. Pomemben dan je to! Stopili smo na pot novega leta – kako važno je, da si izprosimo božjega spremstva!

SVETI TRIJE KRALJI

Približal se je zadnji – "tretji sveti večer", bedenji dan pred Sv. tremi kralji. Kakor na sam božič, bo oče tudi nocoj družinski svečenik. Zopet se mu bodo pridružili v sprevid vsi domači in prisotni ter bodo

med molitvijo, morda tudi petjem, pokadili ter pokropili dom. In spet bo vsa družina zbrana v molitvi in pesmi pri jaslicah. Tu so že pred štalico sveti trije kralji in nad hlevčkom blesti svetla zvezda - vodnica.

Nekdaj so se pred praznikom postili v veri, da potem sveti trije kralji vnaprej naznanijo dan smrti, kakor je to misel pesniško posnel v svoji pesnitvi Župančič.

V Prekmurju so se svoje čase dekleta k prazniku postile skozi tri dni in zaužile vsak dan le po tri pšenična zrna . . . Danes se nam zdi kaj takega domala nemogoče. Nemogoče zato, ker "ni časa", ker gine tista velika pripravljenost za žrtve, ki jih je naš narod tako radovoljno jemal nase skozi vse liturgično leto pred vsemi večjimi prazniki. Zavedal se je, kaj za duhovno življenje pomenijo: žrtve, odpovedi, premaganja. In danes? . . .

Lepa je navada, da za ta praznik na vrata s kredo napišemo tri križe in začetne črke imen svetih treh kraljev.

Skupno družinsko molitev bomo spet opravljali pri jaslicah in pridružili ji bomo božične pesmi, ki nam tako dramatično pojejo o svetih treh kraljih.

Za sam praznik svetih treh kraljev je dom spet odet v sveto božično razpoloženje. Morda je v jaslicah vso noč gorela lučka ali pa se blesketala v zvezdi nad hlevčkom.

Na praznično pogrnjeni mizi sta božični kruh in potica. V družini vlada spet tista sveta, ljubezni polna božična povezanost in slovesnost.

Zaposlitev mladine

LETO 1985 je bilo proglašeno za mednarodno leto mladine. Poleg prireditev in festivalov so bile organizirane konference ter sestanki na vseh stopnjah glede na vlogo in potrebe, pred katere je postavljena današnja mladina.

Z naglim razvojem tehnologije je šolanje in prehod mladine v zaposlitev postala povsod velika skrb. Tako tudi v Avstraliji, kjer živimo v precej drugačnih pogojih kot pred dvajsetimi leti. Mnogo delovnih mest je odpravljenih s spremembami v gospodarstvu. Z leti se večja število mladine, ki zapusti šolo in težje najde prvo zaposlitev. Poleg problemov brezposelnosti, ki ga je povzročila vse večja mehanizacija, so danes mladi verjetno nezadostno pripravljene za delo.

Za mlade je pa ta dan velik dogodek! Danes bodo imeli veliko posla s koledovanjem. Današnji praznik je "mali božič". In pravica mladih je, da pojdejo od hiše do hiše koledovat k sorodnikom in znancem.

Kjer krajevne okoliščine dopuščajo, se bodo morda oblekli v svete tri kralje z belimi haljami, rdečimi pasovi in z zlatimi kronami na glavah. Eden bo med njimi črno pobarvan po obrazu; drugi bo nosil zlato zvezdo. Dva bosta po voščilnih besedah ali tudi pesmih pobirala darove.

Seveda bomo pa tudi za to priložnost že vnaprej "trem kraljem" primerno razložili, da njihovo poslanstvo ni zgolj "nabiranje darov", marveč da so danes oni glasniki verske misli "razglašnja Gospodovega", ko se je Odrešenik dal spoznati svetu.

V naglem tempu življenja bodo morda ponekod na ta večer že pospravili jaslice; običajno jih ohranjamo še do svečnice.

Strnjeno in bežno, brez naštevanja in opisovanja posameznih podrobnosti, smo se skušali pomuditi le pri najpomembnejših momentih božičnih praznikov in ob njihovih glavnih verskih navadah. Naš glavni namen vsem tem vrsticam pa je bil: naj vsem in vsakemu dobri Bog pripomore, da bo v teh "novih časih" znal poiskati tisto najprimernejšo obliko božičnega praznovanja, ki naj prinese pod njegov domači krov obilno mero božičnega veselja in ves božji blagoslov!

BOŽIDAR BAJUK
Argentina

Za pomoč mladini, ki po šoloobvezni dobi (starost 15 let) išče delo in ga ne dobi, je predlagan projekt "Australian Traineeship System". Po tem sistemu mladostnik dobi zagotovljeno in plačano zaposlitev za eno leto, od tega vsaj 13 tednov šolanja. Prejme tedensko plačo najmanj 90 dolarjev. Zasebna podjetja, ki vzamejo na delo mladostnike za leto dni, se zavežejo s pogodbo in dobijo finančno podporo zvezne vlade. Deželne vlade pa skrbijo za izvajanje pogodb, kvaliteto treninga, izdajanje spričeval in podobno.

Uspeh tega projekta bo odvisen od kvalitete treninga in kako bo sprejet od mladine, zasebnih delodajalcev in skupnosti na splošno.

Dejstvo je, da vlada nima na razpolago dovolj finančnih sredstev za vse potrebe. Postaviti je prioritete. Tako bo vlada z vrsto novih uredb, ki bodo urejevale prostovoljne in predčasne upokojitve ter prehod iz polne v delno zaposlitev, skušala skrbeti v prvi vrsti za mladino. To bo veljalo predvsem za državno administracijo in za državna podjetja (za turizem, transport, komunikacije ipd.).

Prednost pri sprejemanju na delo bodo imeli mladostniki, ki so pravkar zapustili šolo. Sprejeli bodo enako število deklet in fantov. Določen je tudi nujen minimalni odstotek (15%) za sprejem neangleško govorečih priseljencev in prizadetih ("handicapped").

S takimi in podobnimi ukrepi je predvidena večja zaposlitev mladine v starosti 16 ter 17 let in sicer: za leto 1985/86 10.000 novih služb, s postopnim zvišanjem na 75.000 za leto 1988/89.

Deželnim vladam so na razpolago še druge samoiniciativne možnosti z vpeljavo posebnih projektov. Do zdaj so na primer sprejemali vajence samo po lastni

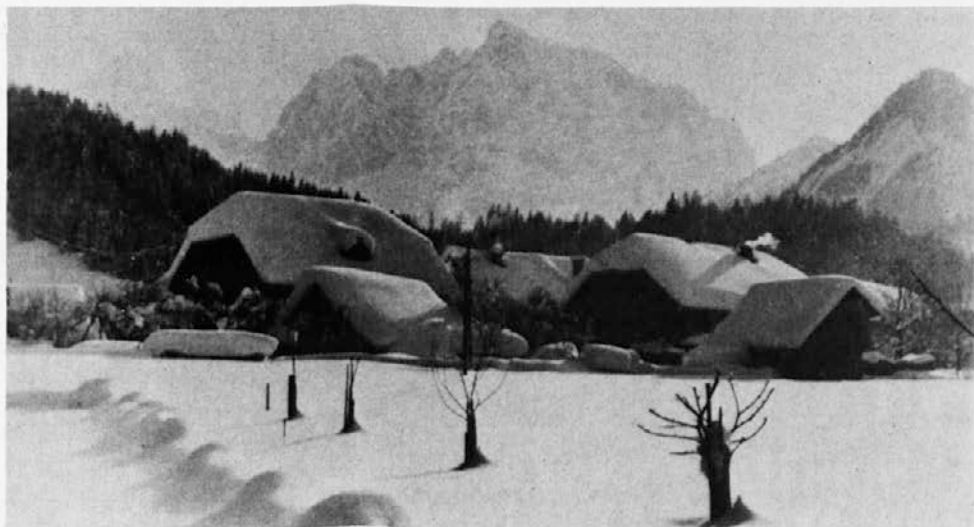
potrebi, čeprav so imeli možnost, da jih več izučijo.

Kaj pomeni to za mladostnike, ki so letos končali šolo in iščejo delo? Predvsem se mora vsak vprašati, kakšno delo ga zanima. Svoj položaj mora oceniti realistično. Če nima zahtevanih kvalifikacij, naj ne išče takega dela. Glede službe naj govori s starši, prijatelji, obišče bližnje urade za delo (Commonwealth Employment Service, Career Reference Centre), kjer dobi vse informacije in pomoč. Za intervju se mora dobro pripraviti. Če mora napisati prošnjo, naj jo da v pregled izkušenim. Išče naj preko uradov za zaposlovanje, znancev, časopisov toliko časa, da najde delo. Predvsem pa je važno, da ne zgubi upanja, če so prvi poizkusi neuspešni.

Hiter prehod iz šole na delo je važen za mladostnika, ker le ob delu v kombinaciji z znanjem in izkušnjami se lahko prilagodi novim razmeram in zasluzi za svoje potrebe v korist in zadovoljstvo sebi in družbi, v kateri živi.

Predstavniki uradov za zaposlitev, industrijske in etnične zadeve, so imeli v zadnjih mesecih precej sestankov z mladino in etničnimi skupnostmi, ki rabijo pomoč – tako imenovani "underprivileged" ali "disadvantaged". Namen teh posvetovanj je bil popularizirati novo vladno politiko ter dobiti komentarje in predloge od mladine različnega etničnega porekla. Diskusije so pokazale zanimanje in potrebo za podporo predvsem novodošlim etničnim skupinam. Manjkalo tudi ni kritike dosedanjih programov, češ da so bili nepraktični, brez dolgoročnih koristi, prekratki in maloštevilni. Ugotovljena je bila tudi soodvisnost med številom brezposelnih, njihovo krajevno koncentracijo in povprečnim dohodkom.

A. L. CEFERIN

Božič
v domovini
je pa bel
in mrzel ...

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE: Lepa prilika za božično spoved bo že na nedeljo pred prazniki (22. dec.) pred obema mašama. Na vigilijo božiča (24. dec.) bo prilika ves dan, samo pokličite patra v Baragovem domu. Na sve-ti večer bo spovedovanje do deset minut pred polnoč-jo in tudi po polnočnici, če bo še kaj spovedancev. Za letošnje praznike bo med nami p. provincial Miha – izrabite priliko za dobro božično spoved!

Na vigilijo božiča (torek, 24. dec.) točno opolnoči procesija z Jezusčkom k jaslicam v votlini. Blagoslov jasic, nato slovesna polnočnica na prostem. (Le v primeru dežja bomo seveda v cerkvi.) – Zopet bom izrekel prošnjo možem in mladini, naj se vsi pridruži-jo ostalim in sodelujejo pri bogoslužju. Postajanje o-koli cerkve med razgovorom, smehom in kajenjem ni udeležba, obenem pa to zelo moti druge, ki so prišli s pravim namenom. Pa tudi mlajši se zastupljajo z isto nelepo navado. Komur ni za sodelovanje z božično mašo, naj raje ostane doma!

Božič, sreda (25. dec.): Maše ob osmih, desetih in ob petih popoldne. Deseta maša bo v lepem vremenu na prostem pri jaslicah v votlini. Pred mašami spove-dovanje.

Štefanovo, četrtek (26. dec.): Maši ob osmih in in ob desetih ter tudi prilika za spoved.

Nedelja po božiču, Sveta Družina (29. dec.) ima nedeljski urnik maš.

Na Silvestrovo, torek (31. dec.) se bomo pri večer-ni maši ob sedmih zahvalili za vse številne prejete do-brote leta.

Novo leto, s r e d a (1. jan.): Maše ob osmih, deseti-h (v lepem vremenu pred jaslicami v votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Keilor in East Keilor, Avondale Heights,

Deer Park . . .): prilika za slovensko božično spoved bo v ponedeljek pred prazniki (23. dec.) od sedmih do osmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega.

GEELONG in okolica: slovensko spovedovanje bo na ponedeljek pred božičem (23. dec.) od šestih do sed-mih zvečer v cerkvi sv. Družine, Bellpark.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .): k slovenski spo-vedi lahko pridete v soboto pred božičem (21. dec.) od 5.30 do 6.30 zvečer, cerkev sv. Jožefa.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Altona, Altona Meadows, Newport, Williamstown. . .) ima slovensko spovedovanje prav tako na soboto pred božičem (21. dec.) od 5.30 do 6.30 zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

MORWELL in okolica ima svojo redno decembrsko mašo na nedeljo pred božičem (22. dec.) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Spovedovanje od še-ste ure do pričetka maše.

WODONGA – ALBURY in okolica: prilika za božič-no spoved v domačem jeziku bo na petek pred božič-em (20. dec.) od sedme do osme ure zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga. Povejte še drugim, ki ne bodo brali tega oznanila –povabite jih! Duhovnik bo napravil dolgo pot do vas – ne pustite ga brez dela sedeti v spovednici! – Naj že tu objavim **januarsko redno slovensko mašo v Wodongi: na zadnjo nedeljo v mesecu (26. jan.)** in sicer, zaradi poletne vročine, ob **sedmih zvečer** namesto ob petih kot običajno.

Zaradi razdalj bo **tasmanski obisk** tokrat odpadel, saj so imeli tam škofovo slovensko mašo sredi novem-bra. Se bomo kasneje dogovorili za obisk pred veliko nočjo.

Letošnja slovenska božična oddaja na 3EA v pri-redbi verskega središča bo jutranja: v ponedeljek pred božičem, 23. decembra, od sedme do osme ure. Naj vam pomaga do božičnega razpoloženja!

+ Tole je zaradi pomanjkanja prostora izpadlo v prej-šnji številki: na akademijo v počastitev naših dveh gos-tov g.škofa in p.proviciala (9. novembra) je prišla naša znana Marcela Bole z idejo, da bo prodajala sre-čke za Dom počitka. Prinesla je glavni dobitek – ljubko košarico suhega cvetja, dodali smo nekaj ste-klenic in mimogrede je nabrala za bodoči Dom počit-ka vsoto 124.70 dolarjev. Košarico je zadel naš dolgoletni dobrotnik Roman Uršič, pri ostalih, "tekočih" dobitkih pa se ne spomnim več niti enega imena. No, srečke sta tokrat vlekla naša gosta in je šlo vse "po regulcah".

+ Spet moram popraviti napako, ki sem jo v pozabljivosti zagrešil v oktobrski številki. Ob srebrnem jubileju Baragovega doma ni upihnil vseh 25 svečk Matija Štukelj, ki je bil pri tem v teku let res velikokrat zmagovalec. Zdaj ga je prekosil Alojz Jakša. Da sem zamenjal imeni, mi je prav nerodno. Naj mi bo v opravičilo, da sem tisto tipkal v prvih urah dneva in skoraj spal zraven . . .

+ Dve poroki smo imeli v naši cerkvi od zadnje izdaje MISLI. Dne 30. novembra sta si pred oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **John Smrdelj** in **Suzana Balič**, oba iz St. Albansa. Ženin je bil rojen v Melbournu, nevesta v Warburtonu, oba pa krščena v kapeli Baragovega doma. Oba še zelo dobro obvladata slovensko in sta tudi poročno mašo hotela v slovenskem jeziku, le zakonsko obljubo sta izrekla v angleščini.

— Dne 7. decembra pa sta se poročila **Gary Stan Debelak** in **Jennifer Mary Bailey**. Ženin je rojen v Melbournu in krščen v Reservoirju, nevesta je avstralskega rodu in doma iz Melbournu.

Obilo božjega blagoslova obema paroma!

+ Krstili smo pri našem kamnu 1. decembra: Iz East Doncastra sta prinesla sinčka **Henrik Sergej Gomizely** in **Vesna Lily r. Čuček**. Klicala ga bosta za **Adama Henryja**. — Pa naj objavim še zakasnelo omembo krsta, ki je bil 10. avgusta v cerkvi Janeza Krstnika, Ferntree Gully: **Bianca Marie** bodo klicali prvorojenko mlade družine **Silvana Lovrečič** in **Andreje Martine r. Vučko**. Čestitke obema družinama!

+ O zlati poroki v naši cerkvi in o jubilentki, ki praznuje 90-letnico, pa berite v rubriki "Križem avstralske Slovenije"! Takale poročila so nam še posebno draga in je prav, da pridejo v MISLI.

+ Miklavževanje na prvo nedeljo v decembru je privabilo manj družin kot običajno. Morda jih je zmotila

prva nedelja, letos že na 1. decembra. Vsekakor je Miklavž prišel, otroci Slomškove šole pa so nastopili z nekaj točkami. Zahvala Ivanu Mejaču, ki že dolgo vrsto let nastopa kot nebeški dobrotnik in mu to prav pristoja.

Prostovoljni prispevki pri vohodu, ki smo jih tokrat namenili za lačne, so zbrali 124.30 dolarjev. Srečolov, ki ga je organizirala Marcela Bole (njena hčerka Neva je napravila in podarila krasnega Jezuščka v jaslih), je prinesel prav tako za lačne 41.— dolarjev. Po vrnitvi drugega dobitka (namizne jaslice je zadela Marija Špihar) je ta vsota 51.— dolarjev. Glavni dobiček pa je vrnila tudi Olga Bogovič z željo, naj gre v isti namen še enkrat na srečolov. Tako bomo zanj prodajali srečke do božiča (so po 50 centov) in takrat žrebali srečnega nagrajenca.

+ Zahvala Jožetu Kodru, ki nam je izrezal in narisal grbe z imeni slovenskih krajev. Krasili bodo vrata sob Baragovega doma in napravili naš hostel še bolj domač. Tako bomo spalnice imenovali po imenih slovenskih krajev in ne po številkah.

+ V teh dneh bo prišlo med viktorijske vernike zopet božično pismo. Prijavnice za počitniško kolonijo pa tokrat ne bomo priložili. Dobili jo boste v izpolnitev, ko se boste prijavi.

Bivši samostan Grey Friars, Mt. Eliza, bo zopet naš za tri januarske tedne. Prvi teden (od nedelje pop. 5. januarja do sobote pop. 11. januarja) bo družinski, drugi teden (od nedelje 12. jan. pop. do sobote 18. januarja pop.) dekliški, tretji teden (od nedelje pop. 19. januarja do sobote 25. februarja pop.) pa bo za fante. S prijavi ne čakajte do zadnjega! — Ceno smo morali dvigniti za pet dolarjev na osebo, da bomo tako — upam — pokrili stroške za hrano in najemnino.

Potrebujemo še nekaj prostovoljk za gospodinjstvo prvega in drugega tedna ter bomo hvaležni za pomoč.

Mnoge bo na nepozabni dan (17. novembra 1985) spominjala tale slika škofa Kvasa z birmanci in botri pred slovensko cerkvijo v Kew

Misli, December 1985

progonom obtoži slovenskega vernika zaradi žalitve neverujočih? Pred leti je bila na zatožni klopi "Družina", ker je neki prevod "žalil" nekatoliške starše. In nedavno prof. dr. Jože Krašovec ter Matjaž Puc — pa ni bilo v njih besedah niti približne trditve, da so neverujoči ljudje brez pameti . . . Očitno je v Sloveniji spet in spet v veljavi star latinski pregovor: Kar je dovoljeno Jupitru, ni dovoljeno volu! . . .

JOSIP VIDMAR, akademik in politik (soustanovitelj in predsednik OF), je letos ob visokem življenjskem jubileju dejal, da "ne veruje ne v Boga ne v hudiča". No, pa to je njegova osebna zadeva, četudi je bolj malo akademsko se zato tolči oportunistično po prsih. Bolj je slovenskega vernika prizadela njegova druga izjava, v intervjuju, ki ga je objavil Telex. Josip Vidmar pravi takole: "Katolicizma nisem nikoli spoštoval, nikoli nisem imel visokega mnenja o njegovih privržencih. Vedno sem bil prepričan v resničnost Goethejevih besed, da je religija pamet tistih, ki nimajo druge pameti." Iz te njegove izjave je Telex vzela celo v naslov besede: "Pamet tistih brez pameti".

Vidmarjeva izjava je neokusna in žali slovenskega katoličana. In prav ima nekdo, ki se je k izjavi oglašil v "Družini", da Vidmar s tem pljuje v lastno skledo, "saj najbrž res ni posebej častno pripadati narodu, kjer je vsaj polovica rojakov brez pameti".

Kje je zdaj javni tožilec, ki tako hitro z zakonskim

KAR OSEM gorenjskih pevskih zborov je v župnijski cerkvi v Naklem pri Kranju 24. novembra priredilo koncert evharističnih pesmi, ki se je na koncu prelil v skupno češčenje Najsvetejšega in resnično dovršeno petje litanij Srca Jezusovega. To pevsko srečanje je župnik Zidar utemeljil z evharističnim letom, ki ga je Cerkev na Slovenskem pričela z nedeljo 1. septembra, dalje z letom glasbe in pa s 300-letnico rojstva velikih skladateljev Bacha, Händla in Scarlattija. Res, le kaj bi naš narod brez pesmi!?

SMRT je posegla med slovenske duhovnike na Koroškem in 17. novembra iztrgala iz njih srede znanega in spoštovanega **Aleša Zechnerja**, dekana celovškega kapitlja. Škof Kapellari je opravil ob somaševanju številnih duhovnikov v celovski stolnici pogrebno mašo, truplo pa bo čakalo vstajenja v kapiteljski grobnici. V teku svojega duhovniškega življenja je pokojnik opravljal razne službe. Dolga leta je bil tajnik škofa dr. Adama Hefterja, nad dvajset let župnikoval v Železni Kapli, nato postal prošt in dekan v Dobri vasi, od leta 1970 pa je bil stolni dekan. Bil je tudi dosmrtni predsednik Celovške Mohorjeve družbe.

NEZAPOSLENOST se v Sloveniji zmanjšuje iz leta v leto — z razliko od drugih jugoslovanskih republik, zatrjuje pravkar izdano uradno poročilo. Na spisku nezaposlenih je v Sloveniji trenutno 14.993 oseb (2000 manj kot v letu 1984), od teh 1.493 v Ljubljani. Število mladostnikov brez dela je okrog 5000, kar je za skoraj 6000 manj kot lansko leto. Še vedno dobijo najtežje zaposlitev delavci brez kvalifikacij, kmetje, gradbeni delavci, natakarski pomočniki in pa administrativni nižji uslužbenci.

S KNJIŽNO RAZSTAVO, ki jo je organizirala v Kamniku Sadjarska zveza Slovenije, so hoteli počastiti 200-letnico rojstva duhovnika in misijonarja Franca Pirca, ki ga je Baragov zgled že nad petdeset let starega zvalil v indijske misijone. Doma si je mož zaslužil ime "oče umne sadjereje", saj je s svojim znanjem na tem polju slovenskemu kmetu svojega časa veliko pomagal. Po njegovih zaslugah je postala Gorenjska najnaprednejša sadjarska pokrajina v Sloveniji. Pa tudi ameriškim Indijancem je poleg verskega nauka prinesel znanje o sadjarstvu in poljedelstvu ter velja danes v ZDA za priznanega pionirja. Tam spo-

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI HRIBČEK VABI . . .

. . . člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Naslednja zabava je **SILVESTROVANJE** — v torek 31. decembra

s pričetkom ob sedmih zvečer.

Za informacije: Štefan Šernek, tel. 528 3423

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

minja nanj kraj z imenom Pierz in pred nekaj desetletji so mu postavili tudi dostojen spomenik. Pirc je s svojim neumornim misijonarjenjem pripravil tla za ustanovitev nove škofije.

ŠENTJAKOBSKA CERKEV v starem delu Ljubljane pod Gradom letos proslavlja. Poteka namreč 200 let od ustanovitve šentjakobske župnije in 370 let, kar je sedanjemu cerkev posvetil škof Tomaž Hren. O nedelji posvečevanja cerkve, 15. novembra 1615, je tole zapisano: "Z obredom so pričeli ob šesti uri zjutraj in je trajal do štirih popoldne. Prišli so verniki iz vse Kranjske, Koroške in Štajerske. Zbralo se je nad sedemdeset župnikov. Ko so svetinje pod baldahinom prenašali iz stolnice k Sv. Jakobu, so naštevali 250 banderic in zastav. Magistrat je priskrbel streljanje s topovi. Po obedu so dijaki uprizorili simbolično dramo." Letos 17. novembra je bilo praznovanje gotovo skromnejše, pa vendar lepo in pomembno. Za to priložnost sta jezuitski pater Lojze Kovačič in akademski slikar Lojze Čemažar uredila zanimivo razstavo iz preteklih časov župnije. Izšla je tudi okusno opremljena knjižica s povzetkom v angleškem, nemškem, italijanskem in francoskem jeziku.

Prvih 158 let so župnijo sv. Jakoba oskrbovali jezuiti, pred nekaj leti pa so se ponovno vrnil.

65-LETNICO je praznovala mariborska Opera z izvedbo krstne predstave opere Kačji pastir. Libreto je napisala Svetlana Makarovič, komponiral pa je opero skladatelj Pavel Merku iz Trsta. Ob jubileju so pripravili tudi dvodnevni simpozij o sodobni operni ustvarjalnosti z udeležbo naših znanih glasbenikov in muzikologov. Referati obravnavajo problematiko Operne krize na Slovenskem, primerjavo Opernih razmer pri nas in v svetu, in potrebo po estetski prenovi in posodobitvi slovenske Opere ter podobno.

ANSAMBEL Stalnega slovenskega gledališča v Trstu tudi te dni praznuje svoj jubilej — 40-letnico

dela v povojnem obdobju. Dne 2. decembra 1945 je bil prvi nastop: ansambel je prikazal dramatisirano Cankarjevo delo Jernejeva pravica in pa Jurčičevega Desetega brata. V štirih desetletjih so odigrali v Trstu več kot 6000 predstav, večinoma dela slovenskih književnikov, najbolj znanih jugoslovanskih dramskih in sodobnih svetovnih piscev. Predstave je gledalo v tem času več kot milijon sedemsto tisoč gledalcev.

Tudi to Stalno slovensko gledališče v Trstu je čvrsta vez slovenske manjšine v Italiji ter čuvaj narodnih posebnosti tržaških Slovencev.

O HUDI KRIZI v naši matični domovini čivkajo že vrabci na strehi. Pa tudi, da ta kriza ni samo gospodarska. Je vse globlja, mnogo bolj vsestranska. Npr. kriza "bratstva in edinstva" med narodi v Jugoslaviji. Npr. kriza razmerja med vodstvi republik in vodstvom Republike. Npr. kriza ob odkrivanju resnice o polpretekli zgodovini . . . Pa vse te krize še niso vse in tudi ne najgloblje. Najgloblja se odigrava drugje. V Družini smo brali nedavno: "Ni dolgo tega, kar je v enem naših dnevnikov znan novinar razpravljal, kako nas tepe stalno razvrednotenje denarja. Nadaljeval je, da nas še bolj tepe razvrednotenje нравnih vrednot. Oboje je toliko bolj usodno, ker se nebrzdano širi in je med seboj povezano. V naši družbi vse bolj zaudarja, ker vse manj veljajo poštenost, delavnost, osebna odgovornost, čut za skupnost; ker ljudje vse manj cenijo resnico, pravico, zvestobo; ker ne izpolnjujemo prevzetih obveznosti . . ."

NIČ se še ni premaknilo v matični domovini glede božičnega praznika, ki je prav od početkov povojne stvarnosti — delovni dan. Koliko jih gre na sveti dan delat, je seveda drugo vprašanje. Je že Pavliha pred leti pisal, da je božič "najbolj bolani dan leta" — toliko jih ostane doma z izgovorom na bolezen. . . Vse izražene želje glede božiča so doslej našle gluha ušesa. Volja večine naroda ni upoštevana. Doklej še?

KAJ PA JE NOVEGA POVEDAL?

BOŽJO BESEDO – Janez 1, 1 – 18 bomo letos slišali na božič pri dnevni sveti maši: Ob dopolnitvi časov se je božja Beseda učlovečila v osebi Jezusa Kristusa, ki je prišel med nas, da nam spregovori o svojem Očetu in nas povabi v njegovo kraljestvo življenja in ljubezni.

Zdi se, da je ta prolog (uvod) v Janezov evangelij nastal v dveh delih: najprej hvalnica, ki poveljuje Kristusa kot božjo Besedo in je podobna hvalnicam krščanskega bogoslužja v Efezu (primerjaj Kol 1, 15; 1 Tim 3, 16; Heb 1, 3 – 4). To hvalnico naj bi evangelist razširil, tako da je z dopolnilil nakazal nekaj bistvenih prvin svojega spisa.

Kristus se imenuje Logos, kar moremo prevesti Beseda. V tem izrazu slutimo vpliv govornice, ki je značilna za modrostno literaturo (Prj 8, 23 – 36; Sir 24, 1 – 22) in helenistično judovstvo. Kot večni božji Sin je Kristus odsev Očetove popolnosti (primerjaj Kol 1, 5 "podoba nevidnega Boga", Flp 2, 6 "božja podoba", Heb 1, 3 "odsvit njegovega veličastva"). Z učlovečenjem je postal najvišje razodetje Boga človeštvu (prim. 1 Jn 1, 2). Beseda je izvor vsega, kar ljudem omogoča, da živijo polnost svojega bivanja; je izvor fizičnega življenja in življenja, ki se začne ob

V ZAČETKU je bila Beseda in bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej. V njej je bilo življenje in življenje sprejela.

Bil je človek, ki ga je poslal Bog luči in da bi po njegovem pričevanju pričeval o luči. Bila je prava luč, ki v svetu je bila in svet je po njej nastal. Toda njeni je niso sprejeli. Tistim božji otroci, vsem, ki verujejo v njega, mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. Videli smo njeno slavo, slavo milosti in resnice.

Janez je pričeval o njem in klicati za menoj, je pred menoj, ker je bil iz njegove polnosti smo vsi prejeli.

Postava je bila namreč dana polnost Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl, je pripovedoval o njem.

srečanju z Bogom. Je luč, ki kaže ljudem pravo pot, po kateri je treba hoditi. Vsak človek, pa naj bo kakršnegakoli porekla, ali naj živi v kakršnihkoli razmerah, mora in mora od nje sprejemati navodila, ki ga usmerjajo k polnosti življenja.

Pričevanje Janeza Krstnika ima trajno vrednost. Krstnik poudarja, da je Jezus, ki je sicer prišel za njim, vendar bistveno pomembnejši od njega, ker izhaja iz Boga in ker ga Bog pošilja na svet. Spoznanje učlovečene Besede omogoča občestvu vernikov, da so vedno bolj deležni polnosti duhovnih dobrin in ta polnost je samo v njej. Samo edinorojeni Sin, ki je neomejeno deležen Očetovega življenja, more ljudi voditi k spoznanju in življenju. Z vsem, kar Jezus je, kar dela in govori, odseva, razodeva in izraža Boga.

Janez Krstnik pa, ki ga evangelist omenja, je predhodnik in zavetnik vseh današnjih oznanjevalcev, ki se bodo v teh dneh še posebej trudili, da bi znova in na novo dopovedali Zemljanom: Bog je postal Zemljan, da bi Zemljan lahko postal Nebeščan! – Nič kaj sodobna govorica ni to. Povejmo drugače: Z vsakim rojstvom prihaja na svet sporočilo, da Bog še ni obupal nad človekom; z rojstvom Jezusovim je to sporočilo absolutno. Betlehem je dokaz neizmerne božje ljubezni do človeka.

Spominjam se polnočnice v frančiškanski cerkvi

Božja beseda

eda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je nastalo in nič, kar obstaja, ni brez nje nastalo. Bilo luč ljudem. In luč sveti v temi, a tema je ni

me mu je bilo Janez. Prišel je, da bi pričeval o vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak naj bi prišel na svet in razsvetljuje vsakega človeka. Na svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, ki so jo sprejeli, je dala pravico, da so postali ime in se niso rodili iz krvi ne iz poželenja. In Beseda je človek postala in se naselila med ki jo ima po Očetu kot edinorojeni Sin, poln

"To je tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride kakor jaz."

milost za milostjo.

Jezusu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu edinorojeni Sin, ki biva v Očetovem naročju,

Jn 1, 1 – 18.

na vsa vprašanja smisla življenja!" Drugi je šel v drugo smer: "Ti, po samostanih imate velike vinske kleti in najboljše vino; prinesi ga nam, da bomo pili!" Pogledal sem to čudno družčino, se jim nasmehnil in jim dejal: "No, ja, najslabšega vina res ne pijemo, toda tako velikih vinskih kleti, kakor vam jih je morda kdaj naslikala kakšna tovarišica učiteljica, pa tudi nimamo!"

Videl sem, da imam čudovito priliko, da tem "huliganom" lahko nekaj dam. Ne le "najboljšega vina", ampak predvsem pogovor. "Fantje, nekaj bomo že našli – kar za menoj!" Peljal sem jih (osemnajst jih je bilo) v ministrantsko sobo, preskrbel nekaj pijače, ki mi je ostala od bližnjega praznovanja, nekaj pa sem nabral še pri sobratih. Zahvalil sem se fantom, da so se po moji intervenciji v cerkvi dobro zadržali, nazdravili smo, se predstavili po imenu, nato pa začeli tako prijeten pogovor, da ga pomnim še danes v celoti. Začeli smo tam – pri grških filozofih. Ali so nam res oni odgovorili na vsa vprašanja življenja? Ali je filozof Sokrat odgovoril tudi na vprašanje mojega življenja? Ne drži bolj, da mi vsi modrijani le pomagajo iskati odgovor, odgovoriti moram pa jaz sam in to danes! Zato ni mogel zame odgovoriti Sokrat leta 400 pred Kristusom. In v čem ter zakaj je Kristus zadnji in dokončni odgovor človeku v spraševanju po smislu sveta in življenja? Zakaj, kako in čemu? – to so vprašanja, ki se globoko zajedajo v vsakega človeka – kako močno prisotna v teh mojih sogovornikih, ki bi jih po prvem vtisu zunanje videza in obnašanja razglasil za "bando". Pa zakaj je Kristus moj odgovor, moj smisel, vera mojega življenja? Po domače sem jim povedal, kar bom tukaj strnil v en stavek: V skrivnosti božične noči in jaslic moremo slutiti odgovor.

Čas, ki smo ga preživeli skupaj (po zaslugi tistega, ki je hotel piti najboljše vino!), je bil res prijeten. Moj najlepši božič do sedaj, čisto gotovo. Pozorno in kritično so sledili mojim odgovorom, postavljali nova vprašanja o veri, moralni, zgodovini, športu... Ob pol petih jutraj smo se poslovili, pa bi še hoteli ostati, toda jaz sem potreboval vsaj eno uro počitka. Tudi fantje so mi bili hvaležni za čas, ki smo ga preživeli skupaj in izrazili so željo, da se še kdaj oglasijo. Za slovo sem jim naročil: "Pridite še kdaj pogledat jaslice v našo cerkev, ali pa si jih ogledajte še kje drugje!"

S takšno željo se poslavljam tudi od tebe: Pojdi k jaslicam, zazri se v tega Otroka in če ga boš dovolj dolgo gledal, boš pričel moliti. To pa je samo druga beseda za to, da boš postal drugačen, boljši, bolj človeški in bolj božji – ti in jaz in vsi okrog naju.

Moji fantje so bili "banda" in tudi jaz sem bil "banda". Božična noč nas je naredila za "fejst fante".

P. CIRIL

nad Tromostovjem v Ljubljani. Nekako deset let je že od tega. Da bi zagotovili red, smo že ob pol na polnoč zaprli cerkev – tako je bilo oznanjeno, verniki so vedeli, razgrajčem in pijančkom pa naj bi tako bila vrata zaprta. Pri vratih so bili redarji fantje in možje ter tudi nekaj bogoslovcev nas je skrbelo za miren potek polnočnice. Pa je bilo kljub temu zelo težko utišati nekatere. Še posebej, če so bili zbrani v skupini. Takrat so bolj pogumni. Nedaleč stran od oltarja je bila večja skupina fantov, ki so se smejali, govorili, komentirali in celo kadili. Nekaj časa sem jih opazoval, nato pa sem se napotil k njim ter jim mirno rekel: "Fantje, če že niste verni, pa vem, da znate biti kulturni in boste razumeli, da maša drugim ljudem nekaj pomeni. Kakor se v operi ne bi tako obnašali, tako se zadržite tudi tukaj!" Spogledali so se, pometali cigarete na tla, utihnili, jaz pa sem ostal med njimi do konca maše. Po maši sem pospravljaj po cerkvi, fantje pa so si ogledovali jaslice, ki so v tej cerkvi vsako leto edinstvene – upam si zapisati, da so največje in najlepše v Sloveniji. Ko sem pospravljaj z oltarja, se je skupina napotila k meni. In eden izmed fantov me je provokativno vprašal: "Kaj pa je ta (duhovnik) nocoj govoril? Na kakšna vprašanja nam pa daje Kristus odgovor? Grški filozofi so že davnej pred Kristusom dali odgovore

izpod sydneyskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

MERRYLANDS – 24. decembra, torek, božična vigilija. Ob sedmih zvečer sveta maša in zaključek devetdnevne pred božičem.

25. decembra, sredo, Rojstvo Gospodovo. Dan pričnemo z mašo opolnoči (poje mladinski zbor Zarja), nato je maša ob osmih zjutraj (z ljudskim petjem), ob 9.30 pa slovesna služba božja s petjem mešanega zbora. Pozna sveta maša bo ob enajstih (z ljudskim petjem božičnih pesmi).

26. decembra, četrtek, Sv. Štefan. Maša ob sedmi uri zvečer in ne ob šesti kot prvotno javljeno.

29. decembra, nedelja po božiču in praznik svete Družine. Sveta maša ob 9.30.

31. decembra, torek, Silvestrovo. Zahvalna služba božja za konec leta ob sedmih zvečer.

1. januarja 1986, Novo leto, praznik Matere božje. Služba božja ob 9.30 dopoldne (poje mešani zbor) in ob sedmih zvečer (poje mladinski zbor).

5. januarja, praznik Gospodovega razglasenja. Maša ob 9.30.

CANBERRA ima slovensko službo božjo na dan novega leta (sreda 1. jan.) ob šestih zvečer, na nedeljo 19. januarja pa ob 11.30 dopoldne. Cerkev sv. Beda, Red Hill, A. C. T.

WOLLONGONG. Na sveti večer, torek 24. decembra, bo ob 11.30 mladinski zbor "Zlati glas" prepeval božične pesmi. Sledila bo polnočnica. – Služba božja bo tudi na Novo leto (sreda 1. jan.) in sicer izjemoma že ob štirih popoldne. Naslednje maše so 5., 12. in 26. januarja ob petih popoldne.

Slovenska služba božja za rojake Wollongonga in okolice je vedno v slovenski cerkvi Vseh svetnikov, Figtree, Princes Highway.

BRISBANE ima slovensko mašo na božični dan (sreda, 25. dec.) ob šestih zvečer v Marijini cerkvi, South Brisbane. Pred mašo spovedovanje.

SURFERS PARADISE pa ima slovensko službo božjo na praznik sv. Štefana (četrtek 26. dec., Boxing Day) ob desetih dopoldne. Cerkev sv. Vincencija.

NEWCASTLE. Slovenska maša bo na nedeljo po božiču (29. dec.) ob šestih zvečer. Pred mašo prilika za spoved, po maši čajanka v dvorani.

PERTH bo dobil obisk slovenskega duhovnika na praznik sv. Štefana (četrtek 26. dec.). Slovenska maša bo ob desetih dopoldne, na sledečo nedeljo (29. dec.) pa ob 11.30. Farna cerkev v Osborne Parku.

Vse rojake, ki žive oddaljeno in nimajo prilike za udeležbo pri slovenski polnočnici ali božični maši, ali za prejem zakramentov v domačem jeziku, vabimo, da se udeleže za praznike službe božje v avstralski katoliški cerkvi. V duhu pa smo lahko povezani med seboj z vezjo molitve. Dobre želje, izražene na božični voščilnici, so lep način pozornosti, še lepše pa je, če molimo drug za drugega. Saj smo si vsi bratje v Kristusu in če brat prosi za brata, njegova prošnja gotovo ne bo zaman. Tudi je lepa navada nekaterih, da vsoto, ki bi jo porabili za nakup voščilnic in pošt-nih znamk, darujejo za misijone ali kake druge dobre namene.

SLOVENSKI BOŽIČ praznovati je res nekaj lepega. V tujini je to možno le do neke mere. Vendar ne opustimo lepih navad, ki smo jih bili vajeni v svoji mladosti! Gotovo pa se udeležimo za praznike slovenske maše, če imamo za to priliko. Znano je, da so tisti, ki imajo priliko za slovensko mašo le redko, bolj hvaležni zanj in bolj redni udeleženci, kakor pa tisti, ki imajo domačo mašo takorekoč "pred nosom". Tudi pri tem moramo paziti, da se ne "preobjemo"...

SLOMŠKOVA ŠOLA merrylandskega verskega središča je z nastopom ob Miklavževanju 15. decembra zaključila šolsko leto. Žal je udeležba precej padla, čim bolj smo se bližali koncu leta. Starši naj skrbe, da bodo takoj ob pričetku novega šolskega leta otroci zopet pri pouku. Saj se marsikaj lepega nauče, se med seboj spoznajo in se s tem utrjuje naša slovenska skupnost, se nadaljuje in raste tudi pri mladini.

GIMNAZIJSKI pouk slovenščine bo z novim šolskim letom spet v Bankstownu. Vpisovanje bo v soboto 1. februarja, naslednjo soboto pa pričetek rednega pouka. Vsi maturantje so veseli, da so vztrajali in dosegli lep uspeh. Starši naj ne popustijo, ko se srednješolec ali srednješolka izgovarjata ter hočeta otestiti pouka slovenščine. Mladina dostikrat ne misli, kasneje pa je hvaležna.

Škof Jožef Kvas
med birmanci
pri Sv. Rafaelu
v Sydneyu
(27. okt. 1985)

“ŠTEFANOVANJE” v naši dvorani bo letos spet na god sv. Štefana (26. dec.) od osmih do polnoči. Rezervacije sprejemamo najpozneje do opoldne na dan prireditve (telefon 637 7147). Proti koncu prireditve bo žrebanje za barvno televizijo. Srečke ste prejeli z “Rafaelom”. Naj tu omenim, da pri žrebanju ni potrebna prisotnost lastnika srečke.

Srečke so pri Sv. Rafaelu še na razpolago.

Doprinos te prireditve bo za odplačilo dolga. Saj ste lahko na zadnjih platnicah decembrskega “Rafaela” brali, kje me “čevelj žuli” oz. kje “žuli” našo skupnost.

Za ples nam bo ob tej priliki igral ansambel “Fantje treh dežel” Pravijo, da bodo igrali same poskočne. Pridite torej v dobrih čevljih, da vas ne ožulijo in da ne preluknjate podplatov . . .

ZAHVALA. — G. škofu Jožefu Kvasu in provinciali p. Mihu iskrena zahvala za obisk in vse napore, duševne in telesne, ki sta jih prestala, ko sta obiskovala kraje z našimi rojaki. Obenem pa tudi iskrena hvala našega verskega središča vsem rojakom, ki so naša gosta povsod tako prijazno in v pravi slovenski gostoljubnosti sprejeli, organizirali srečanja pri službi božji in tudi izven cerkve ter tako lepo sodelovali pri pripravah. Bog povrni vsem!

POKOJNI. — V ponedeljek 4. novembra je umrl FERDINAND MOČKOVIC. Rojen je bil 25. avgusta 1900 v Zemunu. Poročen je bil s Frančiško r. Schall, ki je umrla pred tremi leti. Pokojnik je prišel v Avstralijo z družino leta 1949. Zaposlil se je

pri vodni upravi v Warragamba. Pogrebna maša je bila 7. novembra v cerkvi nemškega verskega središča sv. Rafaela v Blacktownu, pokopan pa je bil na pokopališču Pinegrove. Zapušča hčerke: Francko por. Bukovski, Barbaro por. Forte, Elizabeto por. Milekić in Berto por. Uhl, ter sinova Jožefa in Matija. Trije otroci pa so že med pokojnimi.

Dne 13. novembra ob pol petih popoldne je v bolnišnici v Balmainu umrla MARIJA DERNOVŠEK. Odpovedalo ji je srce. Pokojnica je bila rojena v družini Oblak v Logatcu dne 18. marca 1906. Moža je izgubila leta 1971. Zapušča tri otroke: Mimi, Dušana in Magdo. Dušan živi med nami v Drummoyne in k njemu je prišla letos v juliju s hčerko Magdo na obisk. Seveda ni mislila, da se bodo tu stekle ure življenja. Pogrebne molitve so bile opravljene 15. novembra v Northern Suburbs krematoriju, njen pepel pa bodo položili k počitku na Savi pri Litiji, kjer je pokojnica živela.

Šele zdaj sem zvedel, da je 30. julija letos umrl v Bexleyu FRANC KUPLJENIK. Rojen je bil v vasi Rupa 17. avgusta 1932. Zaposlen je bil pri občini St. George County. Zadnjih šestnajst let je bil poročen z Jean Cameron. Za rakom je bolehal od lanskega marca in končno podlegel nepopustljivi bolezni. Pokojnikovi zemski ostanki so bili upepeljeni v Waronora krematoriju, pepel pa položen v “Wall of Remembrance”.

Vsem našim novim pokojnim naj bo Gospod milostljiv in naj jih sprejme v svoj mir! Sorodnikom naše iskreno sožalje!

P. VALERIJAN

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$42.— Jože Žužek; \$38.— Dr. Mihael Colja; \$28.— Maria Preisig; \$23.50 Maria Ghern; \$20.— Valerija Pančur; \$19.— Anica Buchgraber, Ing. Jožef Jež; \$14.— Janez Klemenčič, Albina Gec, Ida Zorich, Marija Birska; \$13.— Branko Cvetkovič; \$9.— Ivanka Žabkar; \$8.— Jože Ambrož; \$6.— Ana Paulin, Zora Pace; \$5.— Slavko Koprivnik; \$4.— Maria Zai, Emilija Kregar, Zofija Hrast, Vinko Erjavec, Feliks Drobež, Franc Petelin, Alojz Rus, Marko Zitterschlager, Ivanka Študent, Ivan Truden, Marjana Mencinger, Silvester Mugerli, Marjan Jenke; \$3.— Josip Varglien; \$2.— Frances Persico, Marija Telich, Zofija Jurysczuk, Alojz Furlan.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$400.— N. N.; \$124.30 prostovoljni prispevki za lačne pri Miklavževanju v Melbourne; \$80.— M. J.; \$51.— prva vsota srečolova Marcele Bole in hčerke Neve (kip Jezusčka v jaslih) za lačne; \$50.— Dr. Mihael Colja (v spomin na pokojno ženo Alberto), N. N. Adel. (za lačne); \$20.— Družina Slavko Jernejčič (namesto božičnih voščilnic znancem), Vinko in Rajko Jager (p. Hugonu za avto); \$10.— J. Stemberger (p. Hugonu za avto), Ivanka Študent (za lačne).

MATERI TEREZIJI
V INDIJO:

\$110.— N. N.; \$50.— N. N. Adel. (za lačne); \$20.— Druž. A. Iskra (za lačne otroke); \$10.— N. N. Geelong (za lačne otroke); \$4.— Marija Telich (za lačne otroke).

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

TRIDESETO POGLAVJE

NEKAJ SE BO ZGODILO

Torek je minil ne da bi se zgodilo kaj posebnega. Vsaj na zunaj ne.

Sestra Rosemary je na Garthovem obrazu opazila sledove utrujenosti, ki so izdajali, da je žalost slepemu možu vzela spanec. Naredila se je, kot da ničesar ne vidi.

Tisto jutro sta zanjo prišla dva telegrama. Prvega ji je Simpson izročil, ko je Garthu brala neki članek iz Timesa. Že na vratih je Simpson dejal: »Telegram za vas, miss!«

Sestra Rosemary je vzela list, se Garthu opravičila, ker je prekinila branje, ter je odprla telegram.

Bil je od vojvodinje in glasil se je:

»Zelo nerada, kot sami dobro veste, že nocoj po vaši želji zapuščam Easton. Pričakujem nadaljnjih navodil v hotelu Palace, Aberdeen. Z vami ima človek same sitnosti.«

Sestra Rosemary se je nasmehnila in vtaknila list v žep, potem pa dejala Simpsonu: »Ni treba odgovora, hvala.«

»Upam, da ni nič slabega?« je vprašal Garth.

»Nikakor ne,« je odvrnila Rosemary, »toda moj odhod v četrtek postaja neizbežen. Ta telegram mi pošilja moja stara teta, ki potuje v mesto mojega prijatelja. Tja moram priti na vsak način pred njo, sicer bodo nastali zapleti brez konca in kraja.«

»Prepričan sem, da vas vaš dragi ne bo več pustil oditi, ko se vrnete k njemu,« je dejal Garth potrt.

»Ste prepričani, da bo tako?« je odvrnila sestra Rosemary smehljaje.

Takoj je nadaljevala z branjem.

Drugi telegram je prišel po kosilu. Garth je sedel za klavirjem in igral Beethovno žalno koračnico. Po sobi so odmevali močni akordi. Ko se je na vratih prikazal Simpson, je sestra Rosemary položila prst na usta ter neslišno, a odločno stopila tja in vzela telegram. Vrnila se je na svoje mesto in počakala, da je utihnil zadnji akord glasbe. Tedaj je odprla rumeno ovojnico in prav v tem hipu se je zgodilo nekaj čudnega — Garth je začel igrati »Rožni venec«!

Ko je prebiral tipke, je sestra Rosemary prebrala telegram. Bil je od doktorja Branda in je imel sledečo vsebino:

»Posebno dovoljenje lahko dobiti. Flower in jaz prideva, kadar boste želeli. Brzjavite ponovno. Deryck.«

»Rožni venec« na klavirju je utihnil...

»Kaj pa naj sedaj zaigram?« se je oglasil Garth.

»Pridi, Sveti Duh!« je odvrnila sestra Rosemary in sklonila glavo.

+ + +

Prišla je sreda, prvi dan maja. Prekrasen dan.

Garth je bil v drevoredu že pred zajtrkom. Ko je šel mimo oken, ga je Jane slišala peti. Sklonila se je skozi okno. O, kako rada bi mu zaklicala: »Dobro jutro, dragi! Naj bo danes Bog s teboj!«

Kaj ji bo prinesel ta dan?

Danes mora njen načrt ali doživeti dokončni uspeh ali pa za vedno propasti.

Kaj bo storil Garth?

Tako mlad je še, tako vedre narave, občutljiv kot pravi umetnik, kljub svoji nesreči poln domišljije...

Kadar gre za njegov moški ponos, zna biti neizprosni, trd, sam izbira in sam se odloča in ne podlega vplivom drugih. V tej stvari je trd in neupogljiv.

Ko je tako stala pri oknu, Jane ni mogla vedeti, ali se bo nocoj vsa potra in uničena vračala v London, ali pa bo za vedno v objemu Garthove ljubezni.

Sestra Rosemary je šla k zajtrku.

Pojoč predse je skozi steklena vrata na terasi stopil Garth.

Videti je bil razigran, popolnoma brezskrben.

V topli gredi je odbral dve vrtnici, eno še v popku, drugo že razcvetelo. Popek si je bil zataknil v gumbnico, cvet pa je držal v roki.

»Dobro jutro, miss Gray!« je vzkliknil. »Čudovito jutro je, obeta se nam krasen majski dan. Vstal sem zgodaj kot škrjanček, ubogi Simpson je moral ubogati moj zvonček že ob petih, toda prav res nisem več vzdržal v postelji. Zbudil sem se z občutkom: danes se bo nekaj zgodilo! Ko sem bil še majhen in sem imel podobne občutke, mi je Margery navadno rekla: 'Hitro vstanite, master Garth, da se zgodi čimprej, kar se ima zgoditi!'«

Simpson je odvedel gospodarja na njegovo mesto k mizi, odkril zajtrk in odšel. Brž ko je zaprl vrata za seboj, se je Garth sklonil čez mizo in, ne da bi se zmotil za centimeter, položil vrtnico ob krožnik sestre Rosemary.

»Roža za Rožamarijo,« je rekel. »Pripnite si jo, če se vam zdi, da on ne bi imel nič proti. Premišljeval sem o vašem fantu in o vaši teti. Želel bi, da oba povabite semkaj, namesto da bi vi v četrtek odpotovali. Jaz se bom pogovarjal z vašo teto, ko boste vi svojemu prijatelju razlagali svojo zgodbo. Ko se bo vse uredilo v vaše zadovoljstvo, bomo oba pospremili domov. Oh, sestra Rosemary, prosim, povabite ju sem in ne hodite proč...«

STARE JASLI

Stare jasl, polne slame,
ki za Bogca ste postlane –
ste božična lučka zame;
vedno v srcu mi ostane.

Saj vse drugo v nič izgine...
Sladkarije so použite,
posušene sladke sline.
Jaslice naprej živite.

Ko božič bo šel v pozabo,
djala jaslice bom v skrinjo,
ne kot staroversko rabo –
zame le zaklad – svetinjo.

M.H.

V SREČO SVETE NOČI

Cerkvica bela nocoj vsa žari,
stari zidovi so čudno svetli,
v linah zvonovi kot svatje pojo,
s pesmijo hočejo v samo nebo.

In v to pričakovanje noči,
počasi, neslišno sneži...
Naši domovi vsi srečni drhte,
nestrpnost kot čakajoče žene,

praznik trka na okno in dver,
skrivnostno prihaja Bog v sveti večer.
Jaslice v kotu bogkovem tam,
kam naj poklekнем, popotnik, kam?

Vse je, kakor je bilo nekoč –
božji Sin v jasliah in angel pojoč.
V srečo svete božične noči,
na drobno, neslišno sneži...

M. Jakobič

»Gospod Dalmain,« je dejala sestra Rosemary in mu podala skodelico, »to majsko jutro vam je udarilo v glavo. Poklicala bom staro Margery, ki gotovo pozna te znake pri vas.«

»Ni krivo to lepo majsko jutro, verjemite mi, da ni!« je odvrnil Garth in skrivnostno nadaljeval: »Sestra Rosemary, nekaj se bo zgodilo! Kadar čutim tako, se vedno kaj zgodi. O tem bi vam lahko pripovedoval cele štorije... Vse skupaj se vam zdi smešno, kajne?«

»Nikakor ne!« je vljudno odvrnila sestra Rosemary. »Želela bi le, da zdaj pozajtrkujete, kajti pošta bo vsak čas tu.«

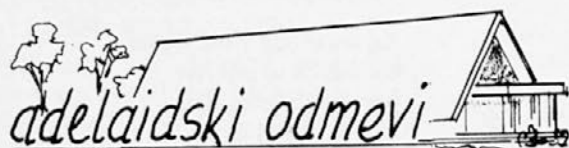
»Naj se gre solit še pošta!« je vzkliknil Garth. »Danes si vzemiva praznik, saj je vendar prvi maj!«

Pri teh besedah se je zasmeljal.

»Nikar se preveč ne čudite mojemu obnašanju, kajti niste me še nikoli videli na tak dan... na dan, ko se ima nekaj zgoditi!«

Sestri Rosemary ni ostalo drugega, kot da je nehala z opominjanjem.

(Nadaljevanje v prihodnjem letniku)

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674*

kar je ustanovljen naš misijon za Južno Avstralijo. Zunanja slovesnost praznika bo v januarju.

Na novega leta dan bo ob desetih sveta maša za blagoslov in božje varstvo pri delu. Vsi ste vabljeni, da pričnemo novo leto z molitvijo in Bogom. "Z Bogom prični vsako delo in ti bo lepo uspelo," pravi slovenski pregovor.

Verouka v mesecu januarju ne bo, ker so počitnice. S poukom bomo pričeli v februarju.

Rojake v Berriju bom obiskal zadnji teden pred božičem. Priložnost bo za božično spoved, da bodo prazniki lepši in bolj doživeti.

Zdaj pa še nekaj besed o obisku škofa Jožefa Kvasa ter p. provinciala Mihaela Vovka.

Vsem, ki so prihajali v slovenski misijon ob njunem obisku, bodo ti dnevi ostali globoko v spominu. Med tridnevnicco je prišlo veliko ljudi in zlasti na dan, ko je g. škof petim podelil birmo: Marku Selanu, Julijani Ivančič, Filipu Ivančiču, Oliviji Kreševič in Emilu Borlaku. Med to mašo je p. provincial odkril, g. škof pa blagoslovil ploščo v spomin in zahvalo vsem dobrotnikom našega misijona. Slovesnosti je prisostvovala tudi županja Hindmarsha. Po bogoslužju smo odšli v našo lopo, kjer sta se nadaljevala veselje in dobra volja v pozne popoldanske ure.

Prijetno pa ni bilo le v Adelaidi, tudi drugod so bila lepa srečanja in pristrčni sprejemi. Nepozaben bo ostal obisk v daljni Whyalli, kjer smo se zbrali pri Zrimovih. Pri njih smo imeli popoldne mašo, nato pa srečanje z bogato večerjo. Kmalu je iz razgovora za-

BOŽIČNI SPORED v cerkvi Sv. Družine:

23. decembra zvečer bo priložnost za božično svetlo spoved. Na razpolago bo poleg slovenskega tudi angleški spovednik. S čistimi srci pričakajmo Gospoda!

24. decembra ob sedmih zvečer vigilna maša, darovana za vse dobrotnike slovenskega misijona. Polnočnica se prične točno opolnoči. Pred mašo bo procesija v cerkev, kjer bo simbolično položen Jezušček v jaslice.

Na božični praznik Gospodovega rojstva bo prva maša (za pokojne dobrotnike) ob osmih zjutraj. Ob desetih peta sveta maša, pri kateri prepeva odrasli mešani pevski zbor.

Naslednji dan, v četrtek, je praznik sv. Štefana. Sveta maša zvečer ob sedmih.

29. decembra je praznik Svete Družine, zavetnikov našega adelaidskega misijona. Ob desetih slovesna sv. maša v zahvalo za vse prejete milosti in dobrote, od-

K sliki: Gosta med whyallskimi rojaki

donela domača pesem. Vsem v Whyalli iskrena zahvala za pristrčen sprejem, posebej gospe Marti Zrim, ki je organizirala tako prijetno srečanje.

Naslednji dan smo se napotili v vinorodne kraje, v Berri in Renmark. Ob sedmih zvečer smo se zbrali v Marijini cerkvi v Berriju in so z nami somaševali tudi duhovniki sosednjih župnij. Pred oltarjem je gosta pozdravila Prešernova Tanja v prijetni slovenščini ter jima izročila šopke. Pa tudi domači župnik p. Camilleri ju je pozdravil, pa kar v slovenščini, četudi je po rodu Maltežan. P. Camilleri zasluži posebno omembo in našo zahvalo, saj veliko naredi za naše rojake po teh krajih. Žal tega vsi ne upoštevajo.

Iz cerkve smo šli v klub kjer se je nadaljevalo veselje srečanja v dokaj prijetnem vzdušju. Hauptmanov Peter se je na koncu gostoma zahvalil za obisk. Jaz pa bi se tu rad zahvalil vsem tamkajšnjim rojakom. Naj omenim posebej, da nas je Kregarjev Slavko peljal na ogled vinarne. Naslednji dan pa nam je Cvetkov Slavko razkazal tovarno, kjer izdelujejo sadne sokove. Na strokovni način nas je popeljal od oddelka, kjer sprejemajo sadje, pa prav do oddelka, kjer prodajajo sokove. Za nas vse je bila tura zelo zanimiva; g. škof je videl to prvič v življenju in ne bo imel kmalu podobne priložnosti. Slavku iskrena zahvala!

Naslednji dan, v sredo, pa nas je pot peljala preko meje v Viktorijo: ustavili smo se med rojaki v Milduri. Kljub temu, da je tu le par družin, so pripravili lep

sprejem in udeležba je bila velika, saj je prišlo tudi veliko hrvaških rojakov. Pred cerkvijo je gosta pozdravil Štrubljev Franci, Plutova Danica pa jima je izročila slovenska šopka. Srečanje smo imeli pri družini Tonk, kjer so rojaki pripravili pravo poročno gostijo. Veselje je bilo pozno v noč, a pot nas je priganjala in v pristrčnem vzdušju smo se poslovili z besedami: na svidenje še kdaj. Vsem rojakom, zlasti Gerdenovi Jožici, iskrena zahvala za organizacijo!

Naj se za konec zahvalim prav vsem, ki ste kjer koli sodelovali pri sprejemih in srečanjih ter z udeležbo in postrežbo doprinesli svoje našim srečanjem, naj bo v cerkvi ali izven nje. Takih srečanj si res vsi želimo — ostali nam bodo v spominu in prinesli tudi svoje duhovne sadove.

Vsem rojakom širne Avstralije naj novorojeni Kristus prinese svoj mir, v letu 1986 pa blagoslov!

P. JANEZ

Škof Kvas
in p. provincial
med adelaidsko
mladino
(Slovenska
cerkev
Sv. Družine)

Z vseh vetrov

DA BO papež Janez Pavel II. prihodnje leto obiskal Avstralijo, je bilo že precej po časopisih in radijskih novicah. Zdaj imamo o tem že več podatkov: sveti oče bo med nami od 24. novembra do 1. decembra 1986. V šestih dneh in pol bo obiskal vseh šest dežel in oba teritorija. Njegov zadnji pristanek bo Perth, pred prihodom k nam pa se bo za en dan ustavil na Fiji otokih, dva dni pa v Novi Zelandiji.

Papež prihaja kot romar in pastir. Z obiskom bi rad izrazil svojo ljubezen do vseh ljudi. Z obiski vsekakor bolje spozna narode kot pa, če bi ostal v svoji vatikanski pisarni. Kot pastir se dobro zaveda, da vsa človeška srca težijo za nečem in najdejo izpolnitev v Kristusu. Vsi iščemo resnico, imamo potrebo po dobroti, lakoto po svobodi, nagnjenje po lepoti in glas vesti, ki nas dviga nad ostalo stvarstvo.

“Papežev obisk bo pomagal dati Avstraliji novo srce, prinesel bo osvežitev naši suhi zemlji,” je novinarjem nedavno povedal melbournski nadškof Little. Upam, da bodo poleg Poljakov imele tudi druge narodne skupine priliko srečati visokega gosta.

O SMRTNOSTI otrok, ki so spočeti zunaj materinega telesa, v epruveti, so petletne raziskave po avstralskih in novozelandskih bolnišnicah ugotovile, da je štirikrat večja kot pa pri otrocih, ki so spočeti in rojeni normalno. Poročilo pravi, da otroci iz epruvet umirajo zlasti takoj po porodu, mnogi pa se že rodijo mrtvi. Sodijo, da je visoka smrtnost posledica njihovega prezgodnjega rojstva. Večina se jih namreč rodi

prelahkih. — To raziskavo so objavili med petdnevno mednarodno konferenco v Melbournu. Pokazala je, da so v 909 primerih nosečnosti zabeležili 47 smrti v prvih 28 dneh, štirikrat več kot normalno.

“**ODKRITJE TRST**” je bil naslov pariški razstavi, ki naj bi Francoze seznanila s Trstom. Pri tem pa so predstavniki italijanskega naroda, ki so bili za razstavo odgovorni, popolnoma prezli in zanimali slovensko navzočnost v Trstu. Res se človek čudi, kako je to mogoče, saj je to očitno prikrivanje resnice in obenem je to ignoriranje žalitev Slovencev, ki že dolge generacije predstavljajo del tržaškega prebivalstva. Tudi so morali računati na to, da slovenski Tržačani kaj takega ne bodo enostavno požrli. In res niso. Francoskemu ministru za kulturo, Jacku Langu, so poslali protestno pismo, s katerim ga seznanjajo z resničnim stanjem: “. . . Naša skupnost je od zgodnjega srednjega veka sestavni del tržaškega mesta. Njegova zgodovina, posebno zadnjih sto let, je pogojena z dejstvom, da se v tem mejnem prostoru srečujeta slovenski in italijanski svet. Dobršnega dela intelektualnega, političnega in gospodarskega utripa mesta ni mogoče razumeti, če ne veš, da Slovenci tu smo in tu hočemo biti, a o tem z razstavo gledalec ne bo izvedel ničesar. Tržaški Slovenci s ponosom ugotavljamo, da smo se prvi v Evropi dvignili z orožjem v roki proti fašizmu. Ustvarili smo živahno kulturno življenje, kljub temu, da nam pred prvo svetovno vojno niso dali niti šol in da so po letu 1918 poskušali našo besedo v kali zatreti. Očitno sta naš boj in kulturna plodnost marsikomu tako v napoto, da se mu je zdelo primerneje molčati, pa čeprav ima polna usta hvalisanj o kozmopolitizmu Trsta in njegovih plurinacionalnih koreninah. Dovolite, gospod minister, da o tem spregovorimo mi, v prepričanju, da francoska javnost do Slovencev nima tistih predsodkov, kakršne žal še vedno srečujemo pri naših someščanih.”

ŠTIRIDESET mednarodnih organizacij, ki so povezane s Unescom, se je odločilo za kampanjo, da bi do konca našega stoletja odpravili s sveta nepismenost. Pa bi težko verjel, da jim bo sklep uspel, saj so podatki o pismenosti oz. nepismenosti kaj porazni. Na svetu je namreč popolnoma nepismena še cela tretjina človeštva. Od tega živi tri četrtine nepismenih v Aziji, celini z največjim številom prebivalstva. Med petimi nepismenimi so tri ženske. Nepismena sta vsak drugi Azijec in vsak drugi Afričan. Tudi Južna Amerika je na kaj nizki stopnji, saj je tam nepismena tretjina ljudi.

Drži, da so odstotki nepismenih danes nižji kot pred petnajstimi leti, toda ker je število prebivalstva občutno narastlo, je absolutno število nepismenih danes mnogo večje in je problem nepismenosti huj-

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

ši. V Unescu opozarjajo, da bo leta 2000 živelo na svetu 850 milijonov nepismenih, če bo šlo tako dalje. Med temi bo največ žensk in pa veliko prizadetih (invalidnih, gluhih, slepih itd.) moških.

PRI VSEM tehničnem napredku moderne dobe, v kateri živimo, pa smo vendarle še tako brez moči pred naravo, ki od časa do časa nenadoma pokaže svojo brezmejno silo. Pa naj bo to vihar ali povodenj, potres ali izbruh podzemnih sil, kot se je nedavno zgodilo v Kolumbiji, kjer je speči vulkan dobesedno eksplodiral. Na tisoče žrtev, prijazni kraj Armero izbrisan s površja zemlje, tisoči preplašenih in osirotelih, brez strehe in najpotrebnejšega za življenje . . .

Imam občutek, da se je svet ob tej zadnji tragediji premalo ganil. Pač smo brali poročila med svetovnimi novicami in gledali prepričljive slike, že v nekaj dneh pa so bile na sporedu druge zadeve in izbruh vulkana je šel v pozabo . . . Morda je podobnih nesreč zadnji čas preveč in smo se jih navadili — dokler so daleč od nas in se ne dotaknejo naše lastne udobnosti . . .

In vendar je prav, da sočustvujemo z nesrečneži s pomočjo, v kolikor nam je pač mogoče. Pred Bogom za nas ne bo veljal Kajnov izgovor: "Sem mar jaz varuh svojega brata?"

PRVIČ se je zgodilo letos 26. oktobra, da so na se-dežu generalne skupščine OZN zavrteli film. To je film, ki prikazuje svetu življenje matere Terezije iz

Kalkute in njeno požrtvovalno delo lajšanja človeške bede. Prve projekcije filma se je kot povabljenec udeležila tudi osrednja oseba v filmu. Režiral je delo znani britanski režiser Sir Richard Attenborough, ki je pred dvema letoma prejel "oskarja" za svoj izredno uspeli film o Mahatmi Gandhiju.

NA ANGLEŠKEM je v anglikanskih cerkvah vedno manj vernikov pri verskih obredih, polovica manj otrok je krščenih kot v prejšnjih časih, število prvo-obhajancev pa se je zmanjšalo za tretjino. Ob teh znakih nezdravega hiranja je vodstvo anglikanske Cerkve sklenilo oddati cerkvena poslopja, ki niso imela več zadostno število vernikov pri obredih. Tako so v zadnjih desetletjih prenehali opravljati bogoslužje v 1000 od 17 000 anglikanskih cerkva po Otoku. Ne-katere cerkve so preuredili v stanovanja, v kulturne domove in športne objekte. Bolje tako, kot pa če bi propadale in postajale tarča nemirnežev in skrunilcev. — Je pa za vse dobre vernike le težko gledati to spremembo. In občutek, da anglikanska Cerkev izgublja svojo vitalnost, ne more biti kaj prijeten.

KITAJSKA bo imela do leta 2000 peto ali šesto najmočnejše gospodarstvo na svetu, medtem ko se bo standard Kitajcev v istem časovnem obdobju izredno povečal. Tako napoveduje skupina okoli 400 kitajskih ekonomistov po dveletnem natančnem raziskovalnem delu.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 22 JUNIJA 1986
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

kotiček naših mladih

DRAGI OTROCI!

Obljuba dela dolg, pravi slovenski pregovor. Obljubil sem vam za božič NAGRADNO SLIKANICO in – tu jo imate, veliko in lepo! Kar hitro barvice v roke in na delo! Saj imate počitnice in božični prazniki so tu. Tudi vaše barvanje slikanice vas bo še bolj približalo k mislim o božiču.

Pobarvano slikanico pošljite do 15. januarja na naslov MISLI in seveda meni! – STRIČEK

BOŽIČ

GLEJTE, KAJ NOCOJ SE SVETI,
KDO MI MORE RAZODETI?

VSI OSUPLI KRIŽAJO
SE PASTIRCI, NIŽAJO
ANGELCI SE, DO ZEMLJICE
NESEJO JIH PERUTNICE.

O, POZDRAVLJENI, VSI TRIJE,
JOŽEF, BOGEK, SIN MARIJE,
IN PRELJUBA BOŽJA MATI!

TU NAŠ JEZUŠČEK JE MALI,
KI SMO DOLGO GA ISKALI:
POKLEKNIMO IN MOLIMO,
KRALJA NAŠEGA ČASTIMO!

Cvetko Golar

BOŽIČNO RAZMIŠLJANJE ZA NAŠE MLADE

Gledam jaslice. Majhen otrok leži na slami. Marija, njegova mama, in Jožef, njegov varuh in rednik, ga z ljubeznijo gledata. Ta otrok je Jezus – Bog. Sam nebeški Oče ga je poslal na svet, da se je rodil kot človeški otrok. Njegov rojstni dan praznujemo na božič. Takrat smo vsi skupaj in vsi veseli. Postavimo jaslice, voščimo si vse dobro, gremo v cerkev, molimo in pojemo božične pesmi. Mama pa speče potico, da je bolj praznično tudi pri jedi.

Jezus, postal si otrok kakor jaz. Živel si kot vsak človek in doraščal kot jaz. Delal si, se igral, molil, ubogal, se učil kakor jaz. Vesel sem, ker te poznam. V srca vseh ljudi vlivaš svojo ljubezen. Tudi jaz hočem prinašati veselje vsem, ki jih poznam in zame skrbijo, pa tudi vsem, ki jih srečujem v življenju. Mir, ki so ga oznanjali angelci v noči, ko si se ti rodil v hlevcu, naj objema našo družino in tudi vso zemljo! Končajo naj se prepiri in tudi vse vojne! Jezus, podari nam mir!

SATURDAY SCHOOL OF MODERN LANGUAGES – oddelek Viktorijskega ministrstva za šolstvo – skrbi za pouk jezikov (sedaj jih je 30), katerih se študenti ne morejo učiti med tedenskim poukom na svoji dnevni šoli. Po predpisih morajo te šole imeti od 16 do 25 študentov v vsakem razredu.

V šolskem letu 1986 se nudi sobotni pouk slovenščine na naslednjih viktorijskih šolah:

- Box Hill HS, Whitehorse Road, Box Hill;
- Maribyrnong HS, River Street, Maidstone;
- North Geelong HS, Separation St., Bellpark, in
- University HS, Story Street, Parkville.

Vpis je v soboto 8. februarja ob 9. uri dopoldne za srednješolce in odrasle. Vpisnina je deset dolarjev.

Pouk je ob sobotah za letnike 7 - 10 ob 9.00 do 11.00 ure dopoldne, za vsak višji letnik pa pol ure dalje.

Za uspešno šolanje je potrebno redno in točno obiskovanje ter priprava s pridnim učenjem in z domačimi nalogami. Samo taki študenti so vabljeni na pouk. V nasprotnem primeru so lahko izključeni.

Šolsko leto se prične 8. februarja in konča 22. novembra. Pouka ni od 10. do 24. maja in od 23. avgusta do 6. septembra. Prav tako imajo študenti prosto na sobote, kadar je petek ali ponedeljek javni praznik (long weekend).

Za ostale informacije lahko telefonirate na številko 553 1238, ali pišete na naslov:

The Principal,
Saturday School of Modern Languages
c/- Cheltenham North P. S.
Bernard Street, Cheltenham, 3192

Študenti, ki želijo delati maturo iz slovenščine (HSC - Slovenian), morajo obiskovati pouk na University HS. Slovenščina je eden VISE akreditiranih predmetov skupine 2. Vse podatke glede nadaljnjega študija lahko najdete v "GUIDE for prospective 1986 students" (VUAC). Za posvetovanje pa lahko kličete na telefon (03)544 0595.

SSML ima določen letni proračun in s tem je omejeno število študentov, ki jih lahko sprejme, da zagotovi dobro in učinkovito poučevanje z upoštevanjem

šolskih predpisov. Eden teh je, da lahko razpusti razred, če število študentov pade med letom izpod deset.

Obisk pouka za nekatere jezike pada. Med temi je žal tudi slovenščina. Tako so morali glede na predpise ukiniti maloštevilne razrede.

Poučevanje slovenščine v SSML je poleg pouka v etničnih šolah pri slovenskih društvih ter Slovenskemu verskemu in kulturnemu središču v Kew edina možnost za učenje slovenskega jezika. Če ne bo študentov, ne bo več pouka slovenskega jezika v avstralskih šolah. To bi bila velika škoda in upati je, da bo vpis v letu 1986 tak, da bomo lahko nadaljevali.

Učenje jezikov je postalo v zadnjem letu spet bolj važno v celotnem šolskem sistemu. V ministrskem navodilu, ki je del nove vladne politike, je poudarjeno, naj se vsak avstralski študent uči poleg angleščine še en jezik. Tudi je zdaj spet bolj priznana vzgojna vrednost v učenju jezika. Ni dvoma, da bodo v bodoče ti isti študenti, ki bodo poleg angleščine maturirali še iz enega ali dveh jezikov, imeli prednost pri nadaljnjem študiju in iskanju primerne službe.

Komur je do tega in vidi vrednost tudi v kulturni dediščini svojega etničnega porekla, naj vpiše na pouk slovenščine svoje otroke zdaj in tako izkoristi dane možnosti!

A. L. C.

TATJANA in MIŠA LAJOVIC

želita vsem rojakom, zlasti pa vsem znancem,
vesel božič ter srečno in uspešno novo leto!

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon 728 1717 7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporočila se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

AVONDALE HEIGHTS, VIC. — Na prvo nedeljo v decembru smo imeli med glavno mašo pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew lepo slovesnost: **zlato poroko Franca in Antonije Šabec**. Res lepo je videti zakonca, ki po petih desetletjih zvestega skupnega življenja ponavljata svojo zakonsko obljubo, obdana od svojih otrok in vnukov. Pol stoletja! Kako lepa doba!

Naša zlatoporočenca sta prvič stopila pred oltar dne 26. novembra 1935 v župni cerkvi Št. Peter na Krasu (zdaj Pivka). V Avstralijo sta prišla za svojimi otroki, ki jih je bilo v zakonu šest. Vsi so še živi in jubilentoma v veselje na stara leta. Živita tukaj med nami v Avondale Heights, spoštovana od vseh, pa tudi še čila za svoja leta, ki bi jima jih nihče ne prisodil. K zlatemu jubileju iskrene čestitke vseh, ki ju poznajo! Naj ju Bog čuva tudi v bodoče, so naše skupne tople želje ob zlati poroki! — Poročevalce

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LJUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Slovenska družina v Sydneyu ima v EAST GOSFORDU UDOBNO STANOVANJE (kuhinja in dnevna soba, dve spalnici, pralnica in sanitarije, balkon in dvojna garaža), ki bi ga rada oddala v najem s prvim januarjem. Tedenska najemnina je 55 dolarjev.

Kličite Versko središče sv. Rafaela (637 7147 ali 682 5478), Merrylands, N. S. W.

SLOVENSKI NARODNI ODBOR

želi vsem Slovincem in Slovenkam v domovini, v zamejstvu in v zdomstvu milosti polne božične praznike ter mirno in srečno novo leto.

Ohranimo tudi v novem letu trdno vero v obstoj slovenskega naroda. V tisočštiristo letih je naš narod prestal mnogo hudega, je doživel mnogo napadov od vseh strani, je krvavel iz nešteti ran, pa je kljub temu obstal. Preživel bo tudi sedanjo težko dobo in se otrese vseh, ki mu kratijo svobodo in samostojnost, ki uničujejo slovensko zavest in kulturo ter ogrožajo slovenski jezik.

Zaupajmo v nov prerod slovenskega naroda. Zavedajmo pa se, da sta rešitev in novo vstajenje slovenskega naroda tudi v naših rokah, dokler bo med nami vladal duh politične demokratičnosti, močne organizacijske enotnosti, ki ne odklanja različnosti, predvsem pa velika ljubezen do vsega slovenskega. Slovenski narodni odbor skuša z vsemi svojimi silami delati v teh pravcih, prosi pa za pomoč in sodelovanje vse Slovence dobre volje, da skupaj zgradimo lepšo slovensko prihodnost.

Za Slovenski narodni odbor: **Rudolf Smersu**
predsednik

Buenos Aires, Argentina

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

MELBOURNE, VIC. — V "tipkariji" mi je zmanjkalo prostora, če sem hotel dodati sliko, zato naj izrabim tale prostorček. Ta mesec jubilej naše dolgoletne naročnice ne sme mimo nas! Naj povem, da na

dan 16. decembra Ivanka Batagelj praznuje svojo devetdesetletnico. Rojena je bila leta 1895 v vasi Kamnje pri Ajdovščini. V življenju ji ni bilo z rožicami postlano: pet let je imela, ko ji je umrla mama, devet let stara pa je že morala od doma za pastirico. Z 28 letom je odšla za kruhom v Egipt, kjer je služila vse do 1951, ko je prišla za sinom Borisom v Avstralijo. Živi z njegovo številno družino v melbournskem okraju Moorabbin. Dokler je mogla, se je rada udeleževala slovenske maše, zlasti ob prazničnih prilikah, zdaj pa je onemogla in ne upa več na cesto. No, pa Jezus prihaja k njej, da ji pomaga nositi starostne križe. Rada prebira staro molitveno knjigo in redno poslušá slovensko radijsko oddajo, zlasti versko razmišljanje. Jaz pa njo rad poslušam, kadar mi telefonira, saj so njeni stavki tako polni starih modrosti, dovtipnih primerjav in starih pregovorov, ki jih sicer danes ne slišiš več. Glavno pa je: Ivanka globoko spoštuje duhovnike, zato zame in moje delo veliko premoli. Le naj imam v njej še dolgo let vneto molivko! Ivanki čestitamo, da je dočkala devet križev! Le korajžno naj si naprti tudi desetega in naj ji ne bo pretežak! Mama, Bog Vas živi še na mnoga leta! — P. Bazilij

"Moj mož ima pa res srečo! Včeraj se je dal zavarovati proti nesreči, danes ga je pa že avto povozil..."

REŠITEV ČRKOVNICE v prejšnji številki:

1. sek — kes; 2. top — pot; 3. Oto; 4. Rim — mir; 5. lok — kol; 6. ata; 7. dan — nad; 8. Ana; 9. nos — son; 10. los — sol; 11. kaj — jak; 12. Omo; 13. sev — ves; 14. oko; 15. nič — čin; 16. rac — car; 17. Eva — ave.

Srednja vrsta črk od zgoraj navzdol nam pove, da po zimskih mesecih najbolj pričakujemo SPOMLA-DANSKO SONCE.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Ivanka Študent, Sestre Slomskovega doma, Francka Anžin in Marija Špihar, Vinko Jager, Slavko Koprivnik, Irma in Slavko Ipavec, Anica Buchgraber, Lidija Čušin, Alojz Jakofčič, Ivanka Krempf.

Žreb je določil nagrado Vinku Jagru.

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ -- pravijo doma

+ Nekako je že v navadi, da ob rojstnem dnevu prižigamo svečke na torti. Ob rojstnem dnevu naše republike – 29. novembra – ne bo torte. Smo jo že pojedli. Pa tudi svečke smo že prižgali 1. novembra . . .

+ Obsojeni smo pač na najboljšo gospodarsko – politično družbeno ureditev na svetu. Zakaj le mi?

+ Ni monopolov, razen monopola na resnico.

+ Vsi si umivajo roke, kar pa še ne pomeni, da so vsi čisti.

+ Kdaj bomo vendar že uzakonili to, da veljajo samo tisti predpisi, ki so v skladu s predpisi, zakoni in ustavo?

+ Kdor nima v glavi, ima v referatu.

+ Kdor živi na kredit, ni zabit, a ne bo nikoli postal pameten.

+ Besede so eno, dejanja drugo, državna prisila pa prvo.

+ Pri nas kupujejo na kredit lahko le še tisti, ki imajo dovolj gotovine.

+ Veste, da pri nas ni nobene diskriminacije. Pri nas velja pametna beseda prav toliko kot neumna.

+ Direktor delavcem: "Upam, da vam je jasno, da si poleg neučinkovite uprave in vseh drugih neučinkovitih služb ne moremo privoščiti še neučinkovitih proizvajalcev."

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

"Tine, pripoveduj mi kaj o naju!"

"O tebi, Berta? Imaš čudovito postavo, lepe laše krasne oči, enkratna usta . . . In kaj naj rečem o meni? Jaz sem pa kratkoviden, skoraj slep . . ."

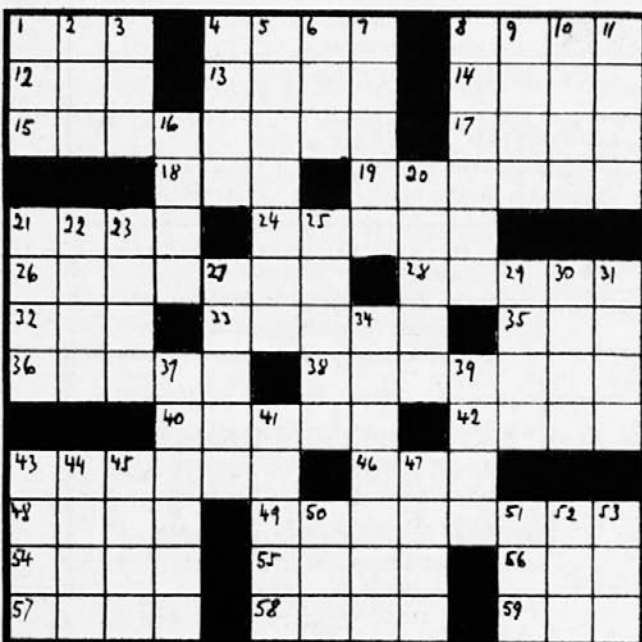

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. nasprotje od brega; 4. izpah, nezdrava sprememba na koži; 8. prevleka za "olepšanje" kovine; 12. žensko ime; 13. kralj ptic; 14. razno blago; 15. odkriva, izdaja; 17. nrvnost, morala (tujka); 18. izraz pri šahu; 19. okrog hodi brez pravega vzroka; 21. sreba; 24. briše; 26. potegniti; 28. brstnica, goba; 32. okrajšano žensko ime; 33. neizgovorjena beseda; 35. zadaj; 36. ženska oseba v novi zavezi; 38. staro ime za okrožni urad; 40. nasprotno od tikaj; 42. prepustim (se); 43. truma, grupa; 46. rimski pozdrav; 48. ušesa (v angleščini); 49. k levitu (judovski tempeljski strežnik) spada; 54. iz večjih kosov drobljen; 55. konec molitve; 56. dejanje, ki dela dvoje iz enega; 57. vrsta majhnih konj; 58. vodna ptica; 59. oče.

Navpično: 1. poklon; 2. osebni zaimek; 3. otrebljen svet; 4. čistilno sredstvo; 5. prelije; 6. duhovniški naslov (angleška kratica); 7. izginja v zrak; 8. gibal, sukal; 9. svari, opominja; 10. svod; 11. veliko po številu, množica; 16. drag kamen; 20. glasbeni instrument; 21. nasprotno od bdim; 22. odtonek rdečkaste barve; 23. manj kot uničenje; 25. nadomešča pisanje; 27. posteklina, lošč; 29. uspeh, končni rezultat; 30. vežba, učenje; 31. oseba stare zaveze; 34. priimek slovenskega pisatelja pretekle dobe (Fran); 37. čvekati, obešati na kaj; 39. pobožen, Bogu vdan; 41. duhovniški ovratnik; 43. kraj, po katerem nosi ime Tomaž, pisatelj svetovnoznane nabožne knjige; 44. majhen plug; 45. vrsta trdega lesa; 47. alkoholne pijače gotove iste vrste; 50. žensko ime; 51. strast; 52. del sobe; 53. poseduje.

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvo!

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.
TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarjev.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarjev.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdonskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so še na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

**PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.**

**Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
22. junija 1986 bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!